

የሰይጣን እንቅስቃሴውና አሠራሩ

አንዳንድ አማኞች «የተሸነፈ» የክርስትና ሕይወት የሚኖሩት የጠላታቸውን የሰይጣንን አሠራርና እንቅስቃሴ እንዲሁም ከእርሱ ጋር የሚያከራይዱት ጦርነት ምን ዓይነት እንደሆነ በቂ ግንዛቤ ወይም መረዳት ስለሌላቸው ነው። ይህ ጠላት ራሱን የመደበኛና ሌላ መልክ ይዞ የመቅረብ ከፍተኛ ችሎታ ስላለው ብዙዎች ተንኮለኛ መሆኑን ብቻ ሳይሆን መኖሩንም እንኳን ይጠራጠራሉ። አማኝ የሚላተፍበት ጦርነት ምን ዓይነት እንደሆነና እንዲሁም ውጊያው ከማን ጋር እንደሆነ በደንብ ካላወቀ በመንፈሳዊ ሕይወቱ አሸናፊ ሆኖ መኖር አይችልም። ጳውሎስ የአማኞች ውጊያ ከማን ጋር እንደሆነ ሲገልጽ «የእኛ ውጊያ ከሰዎች ጋር ሳይሆን በዚህ በጨለማ ዘመን ከሚሠሩት ገዥዎች፣ ከባለ ሥልጣኖችና ከዓለም ኃይሎች፣ ይህም ማለት በሰማይ ካሉት የርኩሳን መናፍቦት ሠራዊት ጋር ነው» ይላል (ኤፌ. 6:12)። ይህ ጠላት በሥጋዊ ዓይን የማይታይ ከመሆኑም በላይ አማኝ ብቻ ውን ሊያሸንፈው የማይችለው ኃይለኛና የሚያስፈራ ባላጋራ መሆኑን ማንኛውም አማኝ ሊያውቀው የሚገባ እውነት ነው።

ሰይጣን ተፈጣሪ በመሆኑ «በሁሉ ሥፍራ በአንድ ጊዜ መገኘት» (Omnipresent) አይችልም። መላእክትም ቢሆኑ ተፈጣሪዎች በመሆናቸው በአንድ ጊዜ ሁሉ ቦታ የመገኘት ችሎታ የላቸውም። ለሰፈር ያለው ኃይልና ችሎታ «ውስን» የሆነው በእግዚአብሔር ላይ አምጾ «ሰይጣን» ከሆነ በኋላ ሳይሆን መጀመሪያ ሲፈጠር የክረው ኃይል «ውስን» ነው። ሰይጣን ተፈጣሪ በመሆኑ ተፈጣሪ

የሆነው እግዚአብሔር ብቻ ያለውን ዓይነት «ፍጹም ኃይል» እንዲኖረው ሆኖ አልተፈጠረም። ስለዚህ ሰይጣን በአንድ ጊዜ ሁሉ ሥፍራ መገኘት ስለማይችል በእግዚአብሔርና እንዲሁም በዓለም ዙሪያ በሚገኙት በእግዚአብሔር ሕዝቦች ላይ የማያቋርጥ ጦርነት የሚያስያራው ከእርሱ ጋር አምጸው በወደቁት እርኩሳን መናፍቅት በመጠቀም ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር ላይ ሰላመጹት መላእክት ብዙ አይናገርም። የሚገልጸው ነገር ቢኖር ሰይጣን በእግዚአብሔር ላይ ባመጸበት ጊዜ አያሌ መላእክትም እንደ እርሱ አምጸው ስለነበረ የእርሱን ዓላማና ፈቃድ የተከተሉት መላእክት ሁሉ ርኩሳን መናፍቅት ተብለው መጠራታቸውን ነው። ሰይጣን አስመስሎ መሥራት (መከራ) ከባህሪው አንደኛው ስለሆነ እግዚአብሔር ለመላእክቱ የተለያየ ደረጃና ሹመት እንደሰጠ ሁሉ ሰይጣንም ለርኩሳን መናፍቅቱ ልዩ ልዩ ሥልጣንና ኃላፊነትን ሰጥቷል። የተሰጣቸው ልዩ ልዩ ኃላፊነት ምን እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ አይነግረንም። የምናውቀው ነገር ቢኖር ግን ሁሉም ለአንድ ዓላማ እንደሚሠሩ ነው። ዓላማቸውም እግዚአብሔርን መቃወምና እንዲሁም እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያወጣውን ዕቅድ ግድናቀፍና ግበላሸት ነው።

ሰይጣን ከሚገለገልባቸው ዘዴዎች መካከል በጣም የተጠቀመበትና ውጤታማ ሆኖ ያገኘው የሰዎችን ውስጣዊ ልቦና በማሳወር «ሰይጣን የለም» ብለው እንዲያምኑና እንዲቀበሉ ግድረግን ነው። «ሰይጣን የለም» ብለው ካመኑ ከእርሱ ጋር ጦርነት አይገጥሙም። ጠላታቸውን ካልተዋገኑ ካልተከላከሉ ደግሞ ራሳቸውን ለሰይጣን አጋልጠው ስለሚያቀርቡ በቀላሉ ሊያጠፋቸው እንደሚችል ግልጽ ነው። የሚያሳዝኑ ብዙዎች የመላእክትን መናፍር ቢያምኑም ሕይወታቸውን ሊያበላሹ የሚችሉ ርኩሳን መናፍቅት መናፍራቸውን ግን መቀበል የሚያስቸግራቸው መሆኑ ነው። በተለይ «ተምረናል» ከሚሉት መካከል «ርኩሳን መናፍቅት አሉ» ብሎ ማመን በመካከለኛው ክፍለ ዘመን የነበረውን «አፈ ታሪክ» (superstition) መቀበል መስሎ የሚታያቸውና የሚሰማቸው ብዙዎች ናቸው። ሰይጣን ሕያውነቱን በዚህ ዓይነት እየደበተ የአማኞችን የክርስትና ሕይወት ወደ ኋላ ሲጎትትና በብዙዎች ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ጥፋትን ሲያደርስ ይታያል።

ርኩሳን መናፍቅት በማይታየው ዓለም ውስጥ የሚኖሩ እንደ ሰው «ቁስ-አካል» ወይንም ሥጋና ደም የሌላቸው ይኸውም መንፈስ ብቻ የሆኑ ናቸው። ራሳቸውን ማሳየት ወይንም መግለጽ የሚችሉት የሰውን ወይንም የእንስሳትን አካል በቁጥጥራቸው ሥር አድርገው ከያዙ በኋላ በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ በሚፈጥሩት ትርምስና ሁከት ብቻ ነው። «በምክራባቸው ርኩሳን መንፈስ ያደረበት ሰው ነበር፤ እርሱ እንዲህ ሲል ጮኸ፤ የናዝሬቱ፤ ኢየሱስ ሆይ! እኛ ከእንተ

ጋር ምን ግንኙነት አለን? ልታጠፋን መጣህን? አንተ ማን እንደ ሆንህ እኔ አውቃለሁ፤ አንተ እኮ የእግዚአብሔር ቅዱስ ነህ። ኢየሱስም ርከሱን መንፈስ «ዝም በል! ከእርሱ ወጣ» ብሎ ገሠጸው። ርከሱ መንፈስም ሰውየውን ጥሎ ካንፈራገጠው በኋላ በታላቅ ድምጽ እየ ጮኸ ከእርሱ ወጣ» ይላል (ዮግ. 1:23-26)። እዚህ ላይ የርከላን መናፍስት ተፈጥሯዊ ባህሪ ምን እንደሆነ በግልጽ ሊታይ የቻለው የሰ ወየውን ሥጋ ከያዙ በኋላ በወሰጡ በሚፈጥሩት ሁከትና ትርምስ ነው። ለዚህ ነው ኢየሱስ ርከሱን መንፈስ «ዝም በል! ከእርሱ ወጣ!» ብሎ ካዘዘው በኋላ የሰውየው ሕይወት በጸጥታና በሰላም እንደገና የተሞላው። ሰዎች የክርስቶስን አዳኝነት ሰምተው እንዳይቀበሉ ርከላን መናፍስት ምን ያህል ከፍተኛ ረብሻና ተቃውሞ እንደሚያደርጉ በዚህ ሰው ሕይወት ውስጥ ማየት እንችላለን።

ስለ ጠላታችን ስለ ሰይጣን ሕያውነትና ተንኮለኝነት የእግዚአብሔር ቃል የሚሰጠንን ምክርና ማስጠንቀቂያ ችላ በማለት ከትልቅ ስህተት ውስጥ እንዳንወድቅ መጠንቀቅ ይገባል። እግዚአብሔር በቃሉ ለፈጠራቸው ለሰዎች ልጆች አንድ ዓላማ አለው፤ ያም ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን፤ በሰማይና በምድር ሥልጣን ሁሉ የእርሱ ብቻ የሆነውን ጌታ አምነው እንዲቀበሉ፤ እንዲሁም ጉልበት ሁሉ ለእርሱ እንዲንበረከክ፤ ምላስ ሁሉ እርሱን እንዲያመሰግን ነው። ይሁን እንጂ ይህንን ዕቅድ ሰይጣን ለማፈናገፍ ያለማቋረጥ ከፍተኛ ጦርነቱን በሰዎች ሕይወት ውስጥ ያካሂዳል።

ሰይጣን ዓላማውን ለመፈጸም የሚጠቀምባቸው መንገዶች

- ① ሰይጣን ፈቃዱን ለመፈጸም ከሚጠቀምባቸው መንገዶች አንደኛው መንግሥታትን በራሱ ቁጥጥር ሥር በማዋል፤ ከእግዚአብሔር ዓላማና እንዲሁም ፈቃድ ውጪ እንዲያፍ በማድረግ ነው። ሰይጣን በርከላን መናፍሱ አማካኝነት የአንድን አገር የፖለቲካ እንቅስቃሴ በመጠቀም፤ መንግሥታትን፤ ልዩ ልዩ ድርጅቶችና እንዲሁም እንቅስቃሴዎችን ለራሱ ዓላማ የሚያውልበትን መንገድ ይቀይላል። በዘመናት «ኃይልን» የተጠመ አንዳንድ የአገር መሪዎች በ፪ና በሚሊዮን የሚቆጠሩትን ሰዎች ደም እንዴት እንዳፈሰሱ ታሪካቸውን ስንመረምር፤ ሰይጣን የግጥሩት ዓላማውን ምን ያህል በሰዎች እንደተጠቀመና አሁንም ቢሆን እንደሚጠቀም መንገዘብ እንችላለን።

② እርኩሳን መናፍሰት የማጥፋት ዓላማቸውን በተግባር የሚገልጹት የአንድን አገር የፖለቲካ እንቅስቃሴና እንዲሁም የመሪዎችን ፍልስፍና በማስቀመጥ ብቻ ሳይሆን ልዩ ልዩ የሃይማኖት ሥርዓትና እምነቶችንም ጭምር በመጠቀም ነው። ይሄን ዓይነቱ የርኩሳን መናፍሰት አሠራር በብሉይ ኪዳን ዘመን በእስራኤል ሕዝብ መካከል በግልጽ ይታይ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «እውነተኛችሁ ሳይሆኑ አማልክት መስዋዕት አቀረቡላቸው፤ እነርሱም እስራኤላውያን ከቶ ያልተከተሉላቸው የቀድሞ አባቶቻቸውም ከቶ የማያውቋቸው እንግዶች አማልክቶች ናቸው» ይላል (ዘፃ. 32:17)። ሰዎች ለእንግዳ አማልክት መስዋዕት ሲያቀርቡ ለሰይጣን መስገዳቸው እንደሆነ ግልጽ ነው። ጳውሎስም ስለዚህ ሁኔታ ሲናገር «በኋለኛው ዘመን አንዳንድ ሰዎች አላሳች መናፍሰትንና የአጋንንትን ትምህርት በመከተል ሃይማኖትን ይከዳሉ» ይላል (1 ጢሞ. 4:1)። ሰዎች ራሳቸውን ለእግዚአብሔር መብት በመብት እንዳይሰጡና እውነትን እንዳያውቁ ሰይጣን እውነት ያልሆኑ ሃይማኖቶችን በዓለም ዙሪያ እንዲስፋፋ ሲያደርግ ይታያል። ስለዚህ እውነትን በማጣመም ሀሰተኛ ትምህርትን የሚያስራጩና የሚያስተምሩ አጋንንት የሚጠቀሙባቸው ሰዎች መሆናቸውን መረዳት አያዳግተንም።

③ ርኩሳን መናፍሰት ሰዎችን የሚያጠቁበት ሌላ ዘዴና መንገዳቸው የሰውን ሥጋዊ አካል በበሽታ በመምታት ነው። «...ሌሎች ሰዎች ጋኔን ያደረበትን ድዳ ወደ ኢየሱስ አመጡ። ጋኔንም ከወጣለት በኋላ ድዳው ሰው ተናገረ፤ ሕዝቡም እንዲህ ያለ ሃገር በእስራኤል ከቶ ታይቶ አይታወቅም እያሉ ተደነቁ» ይላል (የማቴ. 9:32-33)። ያ ሰው ዲዳና ደንቆር የሆነው ርኩሳን መናፍሰት ሕይወቱን አሥረው በመያዛቸው ምክንያት እንደሆነ ግልጽ ነው። ርኩሱ መንፈስ ሲወጣለት ያ ሰው ወዲያው መናገርና መስማት እንደቻለ ታሪኩ ይመሰክራል። ይሁን እንጂ በሽታ በተለያዩ ምክንያት በሰው ላይ ሊደርስ ስለሚችል ሰው ሁሉ የሚታመመው ሁልጊዜ በእርኩሱ መንፈስ ሲያዝ ነው ወደሚለው የተላላተ እምንት እንዳንገባ መጠንቀቅ ይኖርብናል።

④ ርኩሳን መናፍሰት እንቅስቃሴያቸውንና ተግባራቸውን ሲፈጽሙ የሚታዩበት የሰውን ሥጋዊ አካል በበሽታ በመምታት ብቻ ሳይሆን አዕምሮውንም በመቆጣጠር ጭምር ነው። ክርስቶስ በምድር በነበረበት ዘመን አንድ ጊዜ አንድ አባት በርኩሳን መንፈስ የተያዘውን ልጁን ወደ ኢየሱስ አምጥቶ «ጌታ ሆይ! እባክህ ለልጄ ራራለት፤ የሚጥል የጋኔን በሽታ ነፋሻ ያሠቃየዋል፤ በእሳት ላይና በውሃ ውስጥ ብዙ ጊዜ ይወድቃል» (የማቴ. 17:15) አለው።

ርኩሳን መናፍሰት የዚያን ሰው አዕምሮ ምን ያህል በቁጥጥራቸው ውስጥ እንዳያለት መረዳት የምንችለው ያ ሰው ከእስራቱ ከተ ፈታ ሰኋላ ያገኘውን ሰላም ስንመለከት ነው። ይህ ሰው ጉዳት ላይ ሊጥለው የሚችለውን ውሃና እሳት እንኳን ለይቶ ማወቅ ተስፋት እንደነበር ስናይ+ ርኩሳን መናፍሰት አዕምሮው በትክክል ማሰብ እንዳይችል አድርገውት እንደነበረ እንገነዘባለን። ከላይ እንደተመለከትነው ሰይጣን በርኩሳን መናፍሰቱ አማካኝነት የሚ ያደርገውን ከፍተኛ እንቅስቃሴ ተረድተን+ ይህንን ጠላታችንን በማጥቃትና በመከላከል መንፈሳዊ ውጊያችንንና ትግላችንን ማፋ ፋም ይገባል።

በክርስቶስ አምኖ ያልዳነ ሰው+ ከሰይጣን መንግሥትና ሥል ጣን ሥር ራሱን አሰገዝቶ የሚኖር ሰው በመሆኑ+ ርኩሳን መና ፍሰት በፈለገበት ጊዜ ወደ ውስጡ ሊገቡና በቁጥጥራቸው ሥር ሊያውሉት እንደሚችሉ የእግዚአብሔር ቃል ያረጋግጥላል። የክ ርስቶስን አዳኝነት የተቀበለ አማኝ ግን+ የእግዚአብሔር ልጅ ስለ ሆኖ እንዲሁም በክርስቶስ ኃይልና ሥልጣን ሥር ስለሚኖር+ ርኩሳን መናፍሰት ወደ ሕይወቱ በምንም ዓይነት የመጣት ኃይ ልና ችሎታ የላቸውም። ይሁን እንጂ አማኝ እያወቀ ራሱን ለርኩሳን መናፍሰት ፈቅዶ ከሰጠና ካሰገዘ+ ርኩሳን መናፍሰት ሕይወቱን ሊይዘና ሊቆጣጠሩ ይችላሉ። ርኩሳን መናፍሰት ባይ ዙትም አማኝ የሥጋ ደዌ፣ የአዕምሮ ቀውስ፣ የመንፈስ መታወክ በተለያዩ ምክንያት ሊደርስበት የሚችል መሆኑን መዘንጋት የለ ብንም። ፈቅዶ ራሱን ለርኩሳን መናፍሰት ከሰጠ ግን በርኩሳን መናፍሰት አማካኝነት የሚመጡ ከላይ የገለጽናቸው ችግሮች ሁሉ በሕይወቱ ሊደርስበት ይችላል።

አንዳንድ አማኞች ከሚገባው በላይ ስለ ርኩሳን መናፍሰት በማሰብ አዕምሮአቸውን እረፍት ይነሱታል። ትንሹንም ሆነ ትልቁን የሚያሳብበት በርኩሳን መናፍሰት ነው። ለምሳሌ+ የመኪናቸው ጎማ ቢተነፍስ+ የጣዱት ምግብ ሳያማሰሉት ቀርቶ ቢያርባቸው+ ወይንም ቢገነፍል+ ልጃቸው ኩፍኝ ቢይዘው+ የደሞዝ ጭማሪ ባያገኙ+ «ሰይጣን እየተዋጋኝ ነው» በማለት ምክንያት ሲሰጡ ይሰማሉ። ከሚገባው በላይ ስለ «ርኩሳን መናፍሰት» በማሰብ አዕ ምሮአችን ሲያዝ+ ሰይጣን በሌለበት ሥፍራ ሁሉ እንዳለ ሆኖ እንዲታየን ይሆናል። ምናልባት ይሄ ይህን ያህል አሳሳቢ ላይሆን ይችላል። አሳሳቢ የሚሆነው ግን+ ሰይጣን በሌለበት ሥፍራ ሁሉ «አለ» በማለት በየክፍሉ እየገባኝ ርኩሳን መናፍሰትን ስናባርር+ በማል ሕይወታችን ውስጥ ግን በሰው-ር የሚያከራክሩትን እንቅስ ቃሌና እንዲሁም የሚፈጥሩትን ትርምስ ማየት የተሳነን እንደሆነ ብቻ ነው።

ክርስቶስ ርኩሳን መናፍሰትን የመቆጣጠርና የግዝገባ ጋደልና ሥልጣን ስለነበረው በሂደቡ ሥፍራ ሁሉ በእርኩሳን መናፍሰት የተያዘ ሰው ሲያጋጥመው «ዝም ብለህ ከእርሱ ውጣ» ይገልጽ ይገባል እንደዝር መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ሉቃስ 4:35)። ርኩሳን መናፍሰትም ከእርሱ ትዕዛዝ ውጪ መሆን ወይም «እምቢ» ግለት ስለማይችሉ «ልተቱ» የተባሉትን ሰው ለቀው ይወጡ ዝር። አንድ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ጋኔን ያደረሰትን ልጅ ለምን መፈውስ እንዳቃቃቸው ክርስቶስ ከተፈራው ሲወርድ ጠይቀውት «እምነታችሁ ጎዶሉ ስለሆነ ነው፤ በእውነት እላችኋለሁ፤ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ተራራ «ከዚህ ተከተህ ወዲያ ሂድ!» ብትሉት ይሂዳል፤ የሚሳኩትም ምንም ነገር አይኖርም» አላቸው (ዮጵ. 17:20)። ኢየሱስ እዚህ ላይ ለደቀ መዛሙርቱ ለመግለጽ የጥበረው ሁለት ጠቃሚ ሁሳብ እንዳለ እናያለን። አንደኛው «የሰናፍጭ ቅንጣት» የሚያህል እምነት ቢኖራቸው የሰይጣንን መንግሥት ወይም ርኩሳን መናፍሰትን ማባረር (ማስወጣት) እንደሚችሉ ዝር። ሁለተኛው «ይህን ዓይነት እርኩስ መንፈስ በእሱትና በእምክህልን በቀር ከቶ አይወጣም» ሲላቸው ደግሞ ግዢያቱ የሚችሉት በራሳቸው ጋደል ሳይሆን በእግዚአብሔር ላይ ፍጹም በመታመን ብቻ እንደሆነ ሲገልጽላቸው ነው። ሃረም እኛ በርኩሳን መናፍሰት ላይ ሥልጣን እንዳለንና እንዲሁም ያ ሥልጣን ከራሳችን የመነጨ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር የተቀበልነው መሆኑን በፍጥነት ከሰይጣን ጋር በምንገጥመው ጦርነት ሁሉ ለክፍራዎች እንደምንሆን እናውቃለን። የእግዚአብሔር ቃል «...በሰሜን ለጋንንትን ያወጣሉ...» (ዮጵ. 16:17) ስለሚል፤ ማንኛውም ለግዢ እርኩሳን መናፍሰትን ለመቋቋም ሙሉ ሥልጣን እንዳለውና እንዲሁም እርኩሳን መናፍሰትን ከሰው ሕይወት ውስጥ ማስወጣት እንደሚችል እንረዳለን። ይህ ዓይነት ሥልጣን የሚሰጠው ለተወሰኑ ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን፤ እምነው በሰው ለግጠተው ሁሉ ነው።

ሰይጣን በሰው ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ጥፋት ግድረስ የሚችለው የሚያደርገው እንቅስቃሴ በደንብ ያልታወቀበት እንደሆነ ብቻ ነው። ቀደም ሲል እንደገለጸነው ሰይጣን ራሱን የሚደብቅበት የናዚድ ሰዎች «የእርሱን ሕያውነት» እንዲጠራጠሩ ወይም እንዳያምኑ በግድረግ ነው። በዚህ ዓይነት ራሱን መሰወር ከቻለ «በእግዚአብሔር ሰዎች ዘንድ እንቅስቃሴ ይታወቅብኝ ይሆናል» ብሎ ስለማይፈራ፤ ከፍተኛ ጥፋት ሰዎች ሕይወት ላይ ግድረስ ይችላል። ከአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች መካከል የሰይጣንን ሕያውነት በግልጽ ከጻፉት መካከል ሐዋርያው ጳውሎስና ሐዋርያው ጲጥሮስ ይገኙበታል። ጳውሎስ ሰይጣንን ሲገልጽ

«የዚህ ዓለም ገዢ... በሰማይ ያለ ኃይል የብርሃን መልአክ» ሲለው እርሱን ደግሞ «የሚያገዛ አንባቢ» ብሎ ይጠራል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰይጣን ህያውነትና ግንኙነት በገልጽ ቢጻፍም፣ ለምንድነው ሰዎች እውነተኛ ኃይሉንና ባህሪውን መረዳት ያቃታቸው? መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታቸው መግባት እንደሚችለው ሁሉ፣ ርኩሳን መናፍቃት ወደ ውስጣዊ ሕይወታቸው መድረስ እንደሚችሉ መረዳት የተፋቸው ለምን ይሆን? የእያንዳንዱ ሰው ድክመት ምን እንደሆነ ለይጣን በደንብ ያውቃል። ማወቅ ብቻ ሳይሆን፣ ያንን ደካማ ሳናቸውን በመጠቀም የራሱ ተገዢ ሊያደርጋቸው ከፍተኛ እንቅስቃሴ ያደርጋል። ታዲያ ይህን ዓይነትን አጥፊ የሆነውን ጠላታቸውን ጭምች ለምን አቃለው ያቀቃሉ?

ሰይጣን ራሱን ፍጹም ደብቆና ሸፍኖ በማትረብ፣ በአግኖች ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳይፈጸም ትልቅ እንቅስቃሴን እንደሚፈጥር የእግዚአብሔር ቃል ይገልጻል። ሰይጣን በሕይወታቸው የሚያደርገውን እንቅስቃሴ ያልተገነዘቡ አግኖች፣ ብዙ ጊዜ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የደከሙበትን ምክንያት ማወቅ ስለሚያቅታቸው፣ «የክርስትና ሕይወቴ ለምን ዕድገት አይኖረውም?» በማለት ራሳቸውን ሲጠይቁ ይሰግሉ። እንዳንዴ «እንግዳ ሀሳብ» ወደ አዕምሮአቸው ሲመጣ ከራሳቸው ውስጥ የመነጨ፣ የራሳቸው ሀሳብ ይመለሳቸውና ይደነግጣሉ። «እንዲህ ዓይነት ባህሪ እንዲኖረኝና እንዲሁም ይህን የመሰል ውሳኔ እንዳደርግ የተገደድኩት ከእኔ በላይ በሆነ ክፉ ኃይል ተይዘህ ይሆን?» ብለው ግን በመጠራጠር ራሳቸውን አይጠይቁም። ኢየሱስ አንድ ጊዜ ስለ መከራውና ስለ መስተል ሞቱ ሲናገር እርሱን ለምት፣ «ይሄ ሰአንተ ፈጽሞ አይደረስ» አለው። ኢየሱስም ይሄ ክፉ ሀሳብ ከእርሱ እንዳልመነጨ ሰውነት፣ «አንተ ሰይጣን ወዲያ ሂድ» ብሎ እንደ ገሰጸው እናስታውሳለን። በዚህ ዓይነት ያልተቀደሰ ሀሳብ ወደ እኛም ሕይወት ውስጥ ሲገባ፣ ምንጩ ከፍተኛ እንደሆነ ለይተን ማወቅ ይገባል። ደጋግመን እንደገለጽነው ሰይጣን ራሱን ደብቆ ወይም ሌላ መልክ ይዞ ስለሚቀርብ፣ ከብዙ ሀሳቦቻችንና ውሳኔዎቻችን በስተኋላ የሰይጣን ተንኮል እንዳለበትና እንደሌለበት በጥንቃቄ ራሳችንን መመርመርና መጠየቅ ያስፈልገናል። ሰይጣን የእኛን የግል «ፈቃድ» ወይም ምርጫ ምን ጊዜም ቢሆን መግባት ስለማይችል፣ እኛነታችንን ወይም የሕይወታችንን አቅጣጫ እኛ ሳናውቀውና ሳንፈትድ መለወጥ የሚችል ኃይል ይኖራል ብለን አንፈራም።

ሰይጣን ራሱን የሚደብቅባቸው ሰፍራዎች

1ኛ ሰይጣን «በራሱ ወዳድነት» መንፈስ ውስጥ ይኖራል።

ሰይጣን ከመጣን ባለፈ የራሱ ፍቅር የተሞላና የታሠረተ ሁልጊዜ ለራሱ ብቻ የሚኖር ፍጥረት ነው። ከነበረበት ከፍተኛ ደረጃ ወደ ታች ሊጥለው የቻለውም ይኸው ባህሪው ነው። ሰይጣን በራሱ ፍቅር መያዙንና እንዲሁም «እኔ! እኔ!...» የሚለውን ቃል በጣም የሚወደው መሆኑን፤ ኢሳ. 14:13-14 ባሉት ቁጥሮች ውስጥ በግልጽ ማየት እንችላለን። ሰይጣን፤

- ➡ «...ወደ ሰማይ እወጣለሁ...»
- ➡ «...ዘፋኔን እዘረጋለሁ...»
- ➡ «...አማልክት በሚሰበሰቡበት ተራራ ላይ እነጥሃለሁ...»
- ➡ «...ሁሉን እንደሚችል አምላክ እሆናለሁ...» ሲል እንሰማለን።

ሰይጣን በነበረው ውበት፤ ጥበብና ኃይል ምክንያት በራሱ ፍቅር የሰከረ ክርም ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ማድረግ ወይም ሁሉን እንደሚችል አምላክ ለመሆን መመኘቱ፤ በእግዚአብሔር አመጽ መሥራት መሆኑን አልተረዳውም ክርም ሰይጣን «እንደ እግዚአብሔር ለመሆን» የነበረው ጥማት ከፍተኛ ስለነበረ፤ የእግዚአብሔርን ዘፋን ለመንጠቅ ኃይለኛ ተጋድሎ አደረገ። በዚህ ጊዜ ነው እግዚአብሔር ወደ ጥልቁ የሙታን ዓለም አምዘግዝነው የጣለው። ዛሬም የሰው የግል ፈቃድ ባየለበት፤ ራሱን ለማተላቅና የግል ፍላጎቱን ብቻ ለማርካት በሚታገልበት ሥፍራ ሁሉ፤ የሰይጣን እንቅስቃሴ በዚያ አካባቢ መኖሩን እናውቃለን።

2ኛ በአሮጌው ሥጋችን ውስጥ ሰይጣን ይደበቃል

ሰይጣን ከመውደቁ በፊት «ፍጹም» እንደ ክር የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። «ጠባህይም ከተፈጠርህበት ጊዜ እንስተ ከፋት ማድረግ እስከ ጀመርህበት ጊዜ ድረስ ፍጹም ክር» ይለዋል (ሕዝ. 28:15)። እንዲሁም አዳም በኃጢአት እስከ ወደቀበት ጊዜ ድረስ

ምንም ዓይነት እንከን የማይገኝበት ፍጡር እንደ ክር እናውቃለን። በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ግን ብሄራዊ ልዩ መልክ ያዘነ ምድርም የተረገመች ሆነች። ሰይጣን እንዳደረገው ሰውም እያወቀ የራሱን ፍላጎትና ፈቃድ ከእግዚአብሔር ፍላጎትና ፈቃድ ግስቀደም ጀመረ። ሰይጣን በአመጸኛነቱ ምክንያት የነበረውን ፍጹምነት እንዳጣ ሁሉ ሰውም በእግዚአብሔር ላይ ሲያምጽ፣ በሰይጣን ውስጥ ይታይ የነበረው መጥፎ መንፈስ በእርሱም ሕይወት መታየት ጀመረ።

ሰይጣን በአመጸኛነቱ ምክንያት እግዚአብሔር ወደ ምድር አምዞ ገን እንደጣለው ሁሉ ሰውም በኃጢአቱ ምክንያት ከምድረ ገነት ተባረረ። በዚህ ዓይነት የመጀመሪያው ሰው ከእግዚአብሔር ጎን በመቆም ፈንታተ ራሱን የሰይጣን የቡድን አባል ወይም ተባባሪ አደረገ። ቀድሞ ምድር ሁሉ ለእርሱ የተሰጠ ክርብ በራሱ ፈቃድ የሰይጣን ቡድን አባል ከሆነ በኋላ ግን የጠላይነቱን ለሰይጣን አሰራርነ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሰይጣን «የዚህ ዓለም ገዢ»፣ የማይታዘዙት ሰዎች ንጉሥ ሆነ። ከአዳም በኋላ የተፈጠሩትም ሰዎች ሁሉ ከአባታቸው «ያለመታዘዝን (አመጽን)» ስለወረሱ ሁሉም ኃጢአተኞች ሆኑ። በአዳም አለመታዘዝ ምክንያት ጠዙዎች ኃጢአተኞች እንደሆኑ ሮሜ 5:12 ይናገራል።

ሰው በኃጢአቱ ምክንያት ከወደቀም በኋላ የግል «ፈቃዱ» ወይም ምርጫው አሁንም እንደተጠበቀ ነው። ሰይጣን ለሰው ሀሳብ ከማትረብ በቀር ምንጊዜም ቢሆን ገፍቶ ግለፍቶ የሰውን ሕይወት መቆጣጠርና እንዲሁም አሰገድዶ የፈለገውን ግብጾም አይችልም። ይሁን እንጂ ኃጢአተኛ የሆነው የሰው አሮጌው ተፈጥሮው ሰይጣን ወደ ሰው ፈቃድ ጠጋ የሚልበትን በር ይከፍትለታል። ሰይጣንም በተከፈተለት ቀዳሳ በመጠቀም የሰውን ፍላጎትና ምኞት መንካትና ግብዓል ይጀምራል።

እያንዳንዱ አማኝ ባለመታዘዝ መንፈስ ምክንያት የመጣ፣ «የተሸነፈ ሥጋዊ ተፈጥሮ» በውስጡ ይኖራል። ደህንነትን በሚያገኝበት ወቅት፣ በመንፈስ ቅዱስ አማኝነት ያለው አዲስ ተፈጥሮን ይለብላል። ይሁን እንጂ አሮጌው ተፈጥሮው ረጽሞ አይጠፋም። አሮጌው ተፈጥሮ ፍጹም መጥፋት ቢችል፣ «የክርስትና ሕይወት» ሁልጊዜ ቀላል ይሆናል። ክር። አማኝ በመንፈሳዊ ሕይወቱ እያደገ የሚሄደው በሁለቱ ተፈጥሮዎቹ ግለትም በአሮጌውና በአዲሱ ተፈጥሮ መካከል ሆኖ ነው።

ሰይጣን ሁልጊዜ ጠጭ ሕይወት ውስጥ ሥራውን ለማካሄድ እጁን የሚያስገባበት ቀዳሳ አለው። አሮጌው ተፈጥሮአችን አሁንም አቋሙ ከማይታዘዙት ወገን እንደሆነ መዘጋጋት የለብንም። ሃጥረው ጳውሎስ ስለ አሮጌው ተፈጥሮአችን ሲጻፍ «እኛም ሁላችን በእነርሱ መካከል የሥጋችንን ፈቃድና የአዕምሮአችንን አሳብ እየተከተልን ከዚህ

በፊት በሥጋችን ምኞት እንኖር ክርባ እንደሌሎቹም በተፈጥሮአችን በእግዚአብሔር ቁጣ ሥር ክርን» ይላል (ኤፌ. 2:3)። ሰይጣን ሊዳስ ሰውና እንዲሁም እሳቱን ሊጭር የሚያስችለው ብዙ ነገር በውስጣችን አለ። ይሄ ሁኔታ አስገርሞን «አርጌው ሥጋችን ከክርስቶስ ጋር በመስተሉ ተሰቅሎ የለም ወይ?» ብለን መጠየቃችን አይቀርም። የሚያሰደንቀውና ከዚህ በፊት የሰማናቸው ግንኙነታችንም ዓይነት መጥፎ ቀልዶችና ወራሾች እንዲሁም ወደ አዕምሮአችን የመጡት መጥፎ ሀሳቦች ሁሉ «ወቅታዊ ያልሆኑትን ነገሮች ከምናጠራቅምበት የአዕምሮ ክፍላችን» የተቀመጡ መሆናቸው ነው። እንዲሁም ከዚህ በፊት በሕይወታችን ተቀብለን ሥፍራ የሰጠናቸው ቅናትና ምቀኝነትና የሥጋ ፍትወት ሁሉ እዚያ ውስጥ ይጠራቀማሉ።

በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እጅግ ብርቱ ናቸው ተብለው የሚገመቱት አማኞች እንኳን ያለግደረጥ መጥፎ ትዝታዎችና ሀሳቦች ወደ አዕምሮአቸው እንደሚመጡ ይመስክራሉ። ሰይጣን እያንዳንዱን ሀሳብ በሚገባ ይጠቀምባቸዋል። እንደ ጭስ በኖ ወይም እንዳልነበረ ሆኖ የሚጠፋ ሀሳብ የለም። በአዕምሮአችን አስጠናቸው ያለፉት መጥፎ ሀሳቦች ሁሉ ከላይ በገለጽነው የአዕምሮአችን ክፍል ውስጥ ተጠራቅመው ይቀመጣሉ። ሰይጣን ወደዚያ በተላሉ ለመድረስ ችሎታ ሰጠው በእነርሱ በጣም ይጠቀማል። ሌላው ቀርቶ ተንበርክከን በጸሎት ላይ ባለንበት ጊዜ እንኳን እነዚህ ሀሳቦች ወደ አዕምሮአችን ብቅ እያሉ እንደሚያስችሩን ሁላችንም በሕይወታችን ተለማምደን አይተንባል። ሰይጣን ያንን መጠቀም ያልቻለው በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ ብቻ ነው። ምክንያቱም ክርስቶስ ጋጢአት የሌለበትና ፍጹም ሰው በመሆኑ ሰይጣን እጁን የሚያስገባበት ተዳዳሪ ስለማያገኝ ነው። ይሁን እንጂ ሊያሰብ በሁሉም አቅጣጫ ልክ እንደ ሰው ተፈትናልል ጋጢአት ግን ፈጽሞ አልሠራም። በእኛና በእርሱ መካከል ካለው ልዩነት አንደኛው ይሄ ነው።

87 ሰይጣን ራሱን ከፍ በማድረግ መንፈስ ውስጥ ይኖራል።

አፃም እግዚአብሔርን አለመታዘዝ በመረጠበት ጊዜ ሰይጣን የነበረውን ዓይነት ባህሪ ያምናል «ራሱን ከፍ በማድረግ መንፈስ» የተሞላ ሆኖ። ሰይጣን የወደቀው ራሱን ከእግዚአብሔር እኩል ለማድረግ በፈለገበት ወትት ሲሆን፣ አሁንም ሰይጣን በሰዎች ሕይወት ውስጥ መኖሩ የሚታወቅበት በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ «ራሱን ከፍ በማድረግ መንፈስ» እንዳለበት ስናይ ነው።

ቀደም ሲል እንገኘው የሰይጣን መንፈስ አንደኛው «እኔ!» የሚል መንፈስ ሲሆን፣ በዚህ መንፈስ የተሞላ ሰው ራሱን ከሚገባው በላይ

ሲያሳድግ (ሲያተልቅ) በቀላሉ ይታያል። ሰው «ለራሱ» ፍላጎት ብቻ መኖር ሲጀምር ያ ሰው ምን ያህል በሰይጣን ሆክ (መንፈስ) የተሞላ እንደሆነ ግዩት እንችላለን። የክርስቶስን ፈቃድና ፍላጎት ይዞ የሚኖረው ሰው ደግሞ ምን ያህል በክርስቶስ መንፈስ የተሞላ እንደሆነ መገመት እንችላለን። ብዙ ጊዜ ሰውን «በሰይጣን መንፈስ የተሞላ ነው» ስንል ያንን ሰው ሰይጣን ቃል በቃል የሚያነጋግረው ክፉ ሰው ይመስለናል። በክርስቶስ መንፈስ የተሞላ ሰው በሄደበት ሁሉ ክርስቶስን ከፍ ከፍ እያደረገ ሲናገር ይሰማል። በሰይጣን መንፈስ የተሞላ ሰው ግን ሰይጣንን እያሞጋሰና እያተለቀ ሲናገር አይሰማም። ይሄ ቢሆን ኖሮ ሰይጣን ሥራው በቀላሉ ይታወቅና የግጥቃት ዓላማው ፍጹም ይበላሽበት ነበር። ሰይጣን «ሁሉን ቻይ» ከሆነው አምላክ ጋር መወዳደር እንደማይችል ያውቃል። ስለዚህ በግልጽ «እመሰላለሁ» ብሎ አይገምትም። በግልጽ እንደማይመለከ ስለሚያውቅ በተዘዋዋሪ መንገድ ወይም በሰውር ክብርን ለማግኘት ይሞክራል። ሰው «ራሱን ግተለቅና ራሱን ማምለክ» ሲጀምር ክርስቶስ ሊይዘው የሚችለውን ከፍ ተኛ ሥፍራ መከልከሉ እንደሆነ ስለሚያውቅ ሰይጣን በዚያ ይጠቀማል።

ሰይጣን በክርስቶስ ላይ ከፍተኛ ጥላቻ አለው። በክርስቶስ ላይ ያለው ጥላቻ ጠንካራ የሆነበትም አንደኛው ምክንያት መንግሥቱ ለዘላለም እንዳይሆን ሰላጪናገፈበት ነው። በዚህ ምክንያት የሰይጣን ዋና ዓላማውና ፍላጎቱ ኢየሱስን ማሳዘን ነው። ይሁን እንጂ ክርስቶስ ዘንድ መድረስ ፈጽሞ ስለማይችል ሊያበላጩ የሚሞክረው እንደ ዓይኑ ብሌን የሚያያቸውን ልጆቹን በመጉዳት ነው። ኢየሱስ የራሱ ለሆኑት ልጆቹ ምን ያህል ከፍተኛ ፍቅር እንዳለው እንዲሁም ልጆቹን ሲነክ እርሱን እንደሚነክ ስለሚያውቅ እያንዳንዱን ክርስቲያን ሕይወት ለማበላሸት ሰይጣን ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ሰይጣን በእግዚአብሔር ልጆች ላይ ትልቅ ጉዳት ማድረስ ከሚችልበት መንገድ አንደኛው ክርስቲያኖች በክርስቶስ ፈንታ «እኔ ብቻ» የሚል ሕይወት እንዲኖራቸው ያደረገ እንደሆነ ነው። ይህን ዓይነት መንፈስ በውስጣቸው እንዲኖር የሚያደርገውም ክርስቶስን በጣም እንደሚያሳዝነው ስለሚያውቅ ነው። ሰይጣን ደህንነትን ያላገኙ አንድ ሚሊዮን ነፍሳትን ከመግዛት ይልቅ አንድ ደህንነትን ያገኘውን ክርስቲያን በሕይወቱ ቢያደናቅፈውና ቢያጠፋው የበለጠ ደስ ይለዋል። ሰይጣን በቁጥጥሩ ሥር ያዋላቸው በቢሊዮን የሚቆጠሩ ያልዳኑ ነፍሳት ቢኖሩትም መንግሥቱ ፈጥኖ ስለሚያከትምና እንዲሁም ክርስቶስን ለመተናኮል ያለው ዕድል አሁን ብቻ እንደሆነ ስለሚያውቅ በተለይ በመጨረሻው ዘመን ብርቱ እንቅስቃሴ ሲያደርግ ይታያል።

ሰይጣን ትልቁ ዓላማውና ጥረቱ ክርስቲያኖችን አደናቅፎ ለመጣል ነው። በግልጽ «አለመመለከን» የመረጠውም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማሳሳትና ማደናቀፍ እንዲያስችለው ነው። ለማይታዘዙት ሰዎች ገዢ ወይም ንጉሥ አድርጎ በግልጽ ራሱን አያቀርብም፤ ምክንያቱም ራሱን

ገልጽ አድርጎ ቢያቀርብ ከርስቲያኑ ሁሉ እንደሚቃወመው ስለሚ
ያውቅ ነው። እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ልጅ ከርስቶስን በመምሰል
ግድግ የሚችሉበት አንድ ሕይወት ብቻ እንዳለውና እንዲሁም ወደ
ፊት በመገገሥተ ሰማይ ለሚኖረው ሕይወት ወሳኙ አሁን በምድር
የሚኖረው የሕይወት አቅጣጫ እንደሆነ ሰይጣን ያውቃል። ስለዚህ
ከርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወቱ እንዳያድግና ዋጋ ቢሰጥ እንዲሆን በየ
ቀኑ ትግሉን ያፋጭበታል።

ሰይጣን በመጨረሻ ግንኙነቱ ለሰው በሚገለጽበት ወቅት እንኳን
ራሱን ለመደበቅ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ጳውሎስ «ይህ የዐመፅ
ሰው አምላክ ከተባለውና ከሚመለከው ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ በማ
ድረግ የሚቃወም ነው፤ «እግዚአብሔር ነኝ» እያለም በእግዚአብሔር
ቤተ መቅደስ እንኳ ለመቀመጥ ይደፍራል» ይለዋል (2 ተሰ. 2:4)።
ሰይጣን ሁልጊዜ «እኔ» በግል መንፈስ ውስጥ ይገኛል። ይሄ ዋና
መደበቂያ ሥፍራው ነው። ከርስቲያን በሰይጣን መንፈስ ይሞላል ብለን
ጨርሶ አናምንም። ይሁን እንጂ ሰይጣን በረቀቀ ሁኔታ አማኝን
ለመጣል ከመታገል ወደ ጌላ አይልም። የሰይጣንን ተፈጥሯዊ ባህሪውን
ብናውቅ፣ የተንኮላ ሥራውን መለየት አያገባንም። ከርስቲያኑን
«ለፊት ብቻ» እንዲኖር ያባብለዋል። «በራስ ወዳድነት» መንፈስ
ውስጥ መኖርና እንዲሁም «አለመታዘዝ» እግዚአብሔርን የሚያሳዝነው
እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን አንድነት የሚያሻክር መሆ
ኑን ስለሚያውቅ «እምቢተኞች» ወይም የማንታዘዝ ልጆች እንድ
ንሆን የሚያደርግብትን ብልሃት በየጊዜው ይፈጥራል። ብልሃቱም ውስ
ጣዊ «ፍላጎታችን» ወይም ምኞታችን ምን እንደሆነ ካወቀ በጌላ
እዚያን ፍላጎቶች ልናሟላ የምንችልባቸውን ሀሳቦች በየጊዜው ወደ
አዕምሮአችን በማቅረብ በራሳችን ፈቃድ ሥር እንድንኖር ማድረግ
ነው። «ራሳችንን ለምኞታችን» ማስዘነት ማለት፣ በእርሱ ፈቃድ ሥር
መኖር መሆኑን ሰይጣን ስለሚያውቅ «ለራሳችን» ብቻ እንድንኖር
ሁኔታዎችን አመቻችቶ ያቀርብልናል።

የእግዚአብሔርን ቃል በአግባቡ ካልመረመርንና የሰይጣንን አሠ
ራፋንና እንቅስቃሴውን በደንብ ካላጠናን፣ በቀላሉ ተንኮሉን መረዳት
አንችልም። ሰይጣን የሚታገለን፣ ከመስመር የወጣ ነገር እንድናደርግ
ሀሳብ በመስጠት ብቻ ሳይሆን፣ ለማድረግ የምንፈልገውን ጥሩ ነገር
እንዳናደርግ በመከልከልም ጭምር ነው። ለምሳሌ ወደ ጸሎት ፕሮግራም
ለመሄድ ሰንሳት ሰይጣን ለእኛ የሚያስብ መስሎ ወደ ሀሳባችን ብቅ
ይልና «ሃሪ ደክሞሃል፣ ለሥጋህም ዕረፍት ያስፈልገዋል» ይለናል።
ይሄ ሀሳብ ከራሳችን የመጣ እንጂ የሰይጣን ሀሳብ ነው ብለን ፈጽሞ
አንጠራጠርም። ሰይጣን ሀሳብ በማቅረብ ብቻ ተወስኖ ሳይቀር፣
የሚያስፈልገንን ነገር ፈልገን እንዳናገኝ፣ ትጉሆች በመሆን ፈንታ
ሰንፎች እንድንሆንም ጥረት ያደርጋል። እንዲሁም ሰዎች ያላሉትን
«አሉ» በማለት፣ ወይም ለተናገሩት ነገር ልዩ ትርጉም ሰጥቶ

በሌላ አትሞጫ እንደገረዳ በግድረገት ከሰው ጋር በሰላም እንገናኛለን። ሰይጣን የግጋጩትና የግጣላት ከፍተኛ ችሎታ አለው እንዲሁም ያልሆነውን እንደሆነ መሰሉ እንዲሉንና ራሳችንን ከፍተኛ ሌሎችን ዝቅ አድርገን እንደገና መሰከት ሲያደርገን ይችላል። ራሳችንን ግዳመት እስከተመልከንና እንዲሁም አስፈላጊውን ጥንቃቄ እስከላደረገን ድረስ ሰይጣን «ሀሳብ በግቅረብ» ብቻ እርሱ የፈለገውን እንደገና ግድረገ ይችላል። ይህን ሁሉ ሲያደርግ ግን «የግል ፈቃዳችንን» ሳይጥስ እንደሆነ ግወት ይገባል። ከዚህ በፊት ያደረግናቸው ሃገሮች ሁሉ ፈትደን እንጂ ግንም አስገድዶን ያደረግናቸው ሃገሮች አይደሉም። ሰይጣን ያቀረበልን ሀሳብ በውስጣችን ተቀባይነት ግጥሙን አይቀና ጊዜ ጠብቆ ፈቃዳችንን ለእርሱ ፈቃድ እንድናስገባ ፈተናውን በመገንዳችን ሳይ ይዘረጋል። እኛም ተንኮሉን በደንብ ካልተረፈን «ተቆርቋሪ» መሰሉ የሚያቀርብልንን ሀሳብ ተቀብለን በተግባር ሳይ እናውላለን።

54 ሰይጣን ራሱን በሰዎች ውስጥ ሸፍኖ ያቀርባል

ሰይጣን ወደ እኛ ለመድረስ ብዙ ጊዜ በሰዎች የሚጠቀሙት ጊዜ አለ። ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ መከራ እንደሚደርስበት ሲናገር፣ ጴጥሮስ «ይሄ ባንተ ሳይ አይድረስ» ሲል፣ በጴጥሮስ ውስጥ ሰይጣን ለመጠቀም እንደፈለገ ኢየሱስ በግልጽ አወቀ። ለዚህ ነው ኢየሱስ «አንተ ሰይጣን ወዲያ ሂድ» ያለው። ሰይጣን ከክርስቶስ ጋር የሚናረገንን የተቀራረበ ሕይወት ለግጥናገፍ ሁልጊዜ ቅርባችንን ከመሆኑም በላይ፣ የምንወዳቸውንም ሰዎች ይጠቀምባቸዋል። ለምሳሌ በአትሚ መኖር የግትችል ብዙን ሚስት፣ ባሏን ከአትሚ በላይ እንዲኖር በግድረገ ዕዳ ውስጥ በመከተት የመከራ ጽዋ እንዲጠጣ ግድረገ ትችላለች። እንዲሁም ልጆች ለወላጆቻቸው የልብ ስብራት ሲሆኑ ይችላሉ። የሚቆረቆሩልንና የሚወዱን ወዳጆቻችን እንኳን ለእኛ ያሰቡልን መስራቸው ለክርስቶስ የሰጠውን ሕይወታችንን ፍራ እንጥፋለን። በመገንዳችን ሳይ ሊቆሙ ይችላሉ። የሰይጣን ዓላማ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እንዳይፈጸም ለግድረገ ስለሆነ ይህንን አወቀን በመገንዳችን ሳይ በሚያኖራቸው ልዩ ልዩ እንቅፋቶች ተሰናክለን እንገናኛለን። ድቅ መጠንቀቅ ይገባል።

55 ሰይጣን በልዩ ልዩ “ሁኔታዎች” ውስጥ ራሱን ይሸፍናል።

ሰይጣን እንገናኛለን በገ ያልሆኑ ሁኔታዎችን ወደ ሰው ሕይወት ግምገማት ይችላል። የጎርፍ መጥለቅለቅጥ የእሳት ቃጠሉ፣ ሪሃብና ቸኒር፣ እንዲሁም ልዩ ልዩ አደጋዎችን ግምገማትና መቀበል ይችላል።

ከዚህ ያኖረው ነገርች ከተ ቢሆንም፣ ሁኔታዎቹን እግዚአብሔር
 ለደግ የሚጠቀምበት ጊዜ አለ። በትርቡ ሰሜን አሜሪካ ውስጥ፣ በአ
 ክላህግ ከተማ የፈነዳው ቦምብ የብሔራዊ ሰዎችን ሕይወት ያጠፋ ቢሆንም፣
 በዚህ አደጋ ውስጥ የእግዚአብሔር ክንድ፣ የክርስቲያኖች እንድንትና
 ፍትር በተለያዩ መንገድ እንደታዩ አንጠራጠርም። በዚህ ዓለም ለሚ
 ፈጠሩት ልዩ ልዩ አደጋዎችና ጥፋቶች ምንጩ ሰይጣን ነው። ሰይ
 ጣን መፍጠር አይቻል እንጂ ግጥሙን ያውቅበታል። አግኝ «ይሄ
 በሕይወቴ እንዲሆን (እንዲደርስ) እግዚአብሔር ለምን ፈቀደ?» ብሎ
 በእግዚአብሔር ላይ አኩር፤ ከእርሱ እንዲሸሽ ያለውን ሀብትና ንብ
 ረት በተለያዩ ምክንያት እንዲጠፋበት የሚያደርግበት ጊዜ አለ። ሰይጣን
 ይህን መንገድ ተጠትሞ ሊያሸንፋቸው ካልቻላቸው ሰዎች መካከል
 አንደኛው ኢየሱስ ነው። ኢየሱስ «እግዚአብሔር ሰጠኑ እግዚአብሔር
 ነኝ፤ ሰው ይባረክ» በማለት በማጣቱ እንኳን እግዚአብሔርን አመሰ
 ገኘ። በሌላ በኩል ደግሞ ሀብት፣ ብልጽግና የክርስትያንን ሕይወት
 ሊያቆሽሽ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ሊያቀዝትዝ እንደ
 ሚችል ሰይጣን ስለሚያውቅ፣ አግኝ የሚበላጽግበትን አንገንድ ጤናግ
 ያልሆኑ ሁኔታዎችን አመቻችቶ የሚያቀርብበት፣ እንዲሁም አቋራጭ
 መንገዶችን የሚዘረጋበት ጊዜ ስላለ፣ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ
 እንገንወጣ መጠንቀት ይገባናል።

የአማኝ ጠላቶችና የሚያደርሱበት ጥቃት

U ሥጋና ደም

ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ ክርስቲያኖች ስለሚኖርባቸው ትግል ሲዘረዝር «...ትግላችን ከሥጋና ከደም ጋር አይደለም...» ይላል (ኢፌ. 6:12)። «ሥጋና ደም» የሚለው ሀሳብ ሁለት ዓይነት ትርጉም ይዞአል።

1ኛ ሥጋና ደም የሆነው ተፈጥሮአችን በኃጢአት ያደፈ (የተበላሸ) ነው። ያም ተፈጥሮ ከመጀመሪያው ሰው ከአዳም የወረሰው ነው። አዳም ልክ እርሱን የሚመስል ኃጢአተኛ የሆነ ልጅ ወለደ። ቃየል ወንድሙን አቤልን መግደል የቻለው በተፈጥሮው ኃጢአት የመሥራት ዝንባሌ ስለነበረው ነው። «ቅዱስ» የተባለው ሰው እንኳን በወቅቱ የኃጢአተኛነት ተፈጥሮ አለው። ለምሳሌ የተገረዘ ሰው ያልተገረዘ ሕጻን እንደሚወልድ ሁሉ ቅዱስ የሚባለው ሰውም ቅዱስ ያልሆነ ወይም ኃጢአተኛ የሆነ ልጅ እንደሚወልድ የታወቀ ነው።

«ሥጋ» ብለን የምንጠራው ውስጣዊ የሆነውን እንደገና ያልተወለደውን በተፈጥሮ ያገኘውን «እኛነታችን» እንጂ ከላይ የሚታየውን ቀርፎ ሥጋ አይደለም። ባልተቀደሰ ወይም በተበላሸ «አዕምሮ» ሰው ስለ እግዚአብሔር ፈጽሞ ማሰብ አይችልም። ሥጋዊው ሰው ፍላጎቱን ደስታውና ምኞቱ ሁሉ

በዚህ ዓለም ሀሳብ ላይ ብቻ ያተኮረ ነው። ጸሐይ በምድር ላለው ነገር ብርሃን በመስጠት እንዲታይ እንደምታደርጉ በላይ ወይም በሰማይ ያለውን ግን እንደምትሸፍን ሁሉ ሥጋዊ አስተሳሰብም መንፈሳዊ የሆነውን ነገር ያወልዳልና ቸድራዊ በሆነው ነገር ላይ ብቻ ልዩ የሆነ ብርሃኑን ይፈነጥቃል።

ጳውሎስ ትግሳችን «ከሥጋና ከደም ጋር አይደለም» ቢል ባለው አውነተኛው ትግሳችን በአርጌው ሥጋችንና በአዲሱ ተፈጥሮአችን መካከል የሚደረገው ጦርነት ብቻ አይደለም ግለቱ ነው። ብዙ ጊዜ «መንፈስ» የሥጋ ምኞትን፣ የሥጋ ምኞትም መንፈስን ሲቃወም እናያለን። ሰይጣን በአካባቢው ባይኖር እንኳን ከአርጌው ሥጋችን ጋር ከፍተኛ ጦርነት (ትግል) ይኖረናል። ጳውሎስ እንደናየው የሚፈልገው ነገር ቢኖር አርጌው ተፈጥሮአችንን አዲሱን ተፈጥሮአችንን ለመቃወም የጦርነቱ ተሳታፊ እንደሚሆን ነው። ሰይጣን እዚህ ላይ «አርጌውን ሥጋችንን» ለማገዝ (ለመደገፍ) ጦርነቱ ውስጥ ዘሉ ይጣል። የጦሩ አዛዥ (ጄኔራል) ሆኖ ኃጢአት ለመሥራት ዝንባሌ ያለውን ተፈጥሮአችንን በመጠቀም የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እንዳይፈለግ በብርቱ ይዋጋል። ክርስቲያኖች በወብጣችን ካለው ኃይል ጋር ስንታገል፣ ሰይጣን «አርጌውን ተፈጥሮአችንን» በማገዝ የሕይወታችን ዋና አዛዥና ተቆጣጣሪ በመሆን ትግሉን ያፋፍጣል። በዚህ ዓይነት ኃጢአተኛው ተፈጥሮአችን «ሞተሩ» ሲሆን «ሰይጣን» ደግሞ ሞተሩን የሚያንቀሳቅሰው ሸፈሩ ነው። የሥጋ ፍላጎታችንን (ምኞታችንን) መስመር ካላሰፈንን ወይም ካልጠበቅን ሰይጣን እኛን ለመጣል ሲል ከአርጌው ሥጋችን ጋር እንደሚተባበር ግወት ያስፈልገናል። እኛ በቻችን ከላይ ከጠቀስናቸው «ከሁለት ተባባሪ ኃይሎች» ጋር ገጥመን ግሽኑ ስለማንችል፣ ጉልበትና ጥበብን ለማግኘት የግድ ከእግዚአብሔር ጋር መጣበቅ ይጠናል።

2ኛ ጳውሎስ «ውጊያችን ከሥጋና ከደም ጋር አይደለም» ቢል ሌላው ትርጉም «ትግሳችን ከሥጋ ለባሽ ሰዎች ጋር አይደለም፣ ትግሳችን «ሥጋና ደም» ካልሆነውና ከማይታየው መንፈስ ጋር ነው» ግለቱ ነው። ስለዚህ በሚበሰብሰው «ሥጋችን» መታመን እንደሌለብን ብቻ ሳይሆን መፍራትም እንደማይገባን እንወቅ። ዳዊት በመዝሙሩ «...በእግዚአብሔር ስለምታመን፣ ከቶ ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?» ይላል (መዝ. 56:4)። ሕይወታችንን ለጌታ እንደ ከጠነው፣ ሌላ ኃይል ነጥቆ ይወስድብናል ብለን መፍራት አይገባንም። ሥጋና ደምን አንፍራ እንጂ፣ የምንንቀው ወይም ችላ

የምንለው ጠላት አይደለም። ክርስቲያኖች ጥሩ ከሚባሉትና እንዲሁም ከፋ ከሚባሉት ሰዎች ጋር ውጊያ ሊያጋጥማቸው ይችላል። ከተሳካለት በሁለቱም በኩል ሰይጣን መጠቀም ይፈልጋል።

ሌላው ቀርቶ በቅዱሳኖች መካከልም ከፍተኛ ግጭትና አለመመገባት ሊፈጠር ይችላል። የግጭታቸው ምክንያት ብዙ ጊዜ እውነቱን በትክክል ካለማወቅ የተነሳ ይሆናል። አብርሃም ከሉጥ ጋር፣ አርኖና ማርያም ከሙሴ ጋር፣ እንዲሁም ክርስቶስ በምድር በነበረበት ዘመን በደቀ መዛሙርቱ መካከልም አለመመገባትና ግጭት ይታይ ነበር። በቅዱሳን መካከል ለሚፈጠረው ግጭት ዋናው እሳት ለኳሹ ሰይጣን መሆኑን መርሳት የለብንም። ራሱን ሽፋኖና እንደ ከአንዱ ወገን ሌላ ጊዜ ከሌላው ወገን በመሆን ግጭቱን ያፋፍማል። ንዴት ቁጣና በቀልን እያጠናከረ ቅዱሳን እርስ በርሳቸው እንዲጎዱ ያደርጋል። በዚህ ምክንያት ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «ለዲያብሉስም ሰፍራ አትሰጡት» (ኢፌሶን 4:27) ያለው። ጦርነት ወይም ጠብ ባለበት ሥፍራ ሁሉ ሰይጣን ቶሎ ብሎ እጁን ማስገባት ይወዳል። ሰይጣን ያለ እሳት መሥራት ስለማይችል ሁልጊዜ «እሳት» የሚጭርበትን መንገድ ይፈልጋል። ጥቂት እሳት ካገኘ ያንን እያራገብ ትልቅ እሳት እንዲወጣው ያደርጋል። ቅዱሳን እርስ በርሳቸው ሲነካከሉ ሲያይ ሰይጣን ደስ ስለሚለው ያንን ዕድል ላለመስጠት መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

ሰይጣን በቅዱሳን መካከል ጠብን መጫር ብቻ አይበቃ ውም። ከፋዎችን በቅዱሳን ላይ እንዲነሱ ማድረግ ደግሞ ሌላው ትልቁ ተግባሩ ነው። ኢየሱስ ራሱ «የዓለም ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን በወደደ ነበር፤ ግን የዓለም ሰላህናችሁና እኔ ከዓለም ለይቼ ስለመረጥኋችሁ ዓለም ይጠላችኋል» ይላል (ዮሐ. 15:19)። እሳትና ውሃ ሲለልና መንግሥተ ሰማይ አብረው መሄድ ስለማይችሉ ሁልጊዜ በመካከላቸው ጦርነትና ግጭት ይኖራል። በአሳዳጆች ልብ የሚቃጠለው የጥላቻ እሳት ምንጊዜም አይጠፋም። ከፋዎች በቅዱሳን ላይ ለሚያስነሱት ጦርነት መሪውና የበላይ አዛዥ ሰይጣን ነው። ኢየሱስ በንግግራቸው ያቆሰሉት ጓደኞቹ፣ ክፍሎች በቅዱሳን ላይ ለመሳታቸው ምሳሌ ሊሆኑ ይችላሉ። አሳዳጆች በምላሳቸውም ሆነ በእጃቸው ተጠቅመው ቅዱሳንን የሚጎዱት የሰይጣን መሣሪያ በመሆናቸው ነው። ይህ መሆኑንም መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይናገራል። «ወደፊት የሚደርስበህን መከራ አትፍራ፤ እነሆ እንድትፈተኑ ከእናንተ

አንዳንዶቹን ዲያብሎስ ወደ እስር ቤት ያጣችኋል፤ አሥር ቀንም መኪራ ትቀበላችሁ» ይላል (ራዕይ 2:10)።

«እውነትን» ወይንም ትዳላንን የሚጥጉ ሰዎች ስናይ ልናዘንላቸው እንጂ፣ ልንፈራቸውና ችሎታቸውን ልናደንቅ ላቸው አይገባም። እነርሱ የሰይጣን ትጥር አርበኛ ናቸው። ጥንት ሰግዕት ሆነው ሕይወታቸውን ያላላፉ ሰዎች፣ ያላድ ዴቸው የጠሩትን ሰዎች «ለሰይጣን የቆሙ ገዳዮች» ይሏቸው ነበር። አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጥሩ አዕ ምር ለበጎ በመጠቀም ፈንታ እግዚአብሔርን ለመዋጋት ሲጠ ቀመብት ስናይ፣ ከልባችን ልንጸልይላቸውና ልናለቅሰላቸው ይገባል። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር የሰጣቸውን የአዕምር ችሎታ ለሰይጣን መገልገያ ከሚያውሉት ሞኞች ተበለው እግዚአብሔርን አገልግለው ቢሞቱ ይሻላቸው ነበር። በከፉዎች ሰዎች አማካኝነት ከፋ ነገር ሲደርሰብን ስናይ፣ በእነርሱ ልብ ከፋትን የሚዘራው ሰይጣን መሆኑን አንርሳ። ስለዚህ ሞና ጠላታችን «ሰይጣን» ስለሆነ ትኩረታችን በእርሱ ላይ መሆን ይገባል።

ለሰይጣን ዋናው ጠላታችን ነው።

ወጊያችን ከሥጋና ከደም ጋር ብቻ ቢሆን ዋና፣ አንዳንዶቻችን ብቻችንን ተዋግተን ማሸነፍ እንችላ ነበር። ነገር ግን ትልቁ ትግላችን ከሰይጣን ጋር በመሆኑ ብቻችንን ተዋግተን ማሸነፍ እንደማንችል ሐዋርያው ጳውሎስ ይናገራል። ሰይጣን ከሰግይ ወደ ምድር ከተወረወረ በት ጊዜ ጀምሮ እርሱና ተከታዮቹ በምድር መንግሥታቸውን ለማስፋፋት ያለመታከት ከፍተኛ ተጋድሎ አድርገዋል።

1. የሰይጣን የመንግሥቱ ተቋም

ደጋግመን እንደተመለከትነው ሰይጣን ትልቅ ኃይልና ሥልጣን ያለው ፍጡር ነው። «...ከጠለሥልጣናት...» የሚለው ቃል «አርሰክ» ከሚለው የግሪክ ቃል የወጣ ነው። ትክክለኛ ትርጉሙም የተለያየ ደረጃና ሹመት፣ እንዲሁም ሥልጣን ያላቸውን የጠለሥልጣናት ግዕረግ የሚገልጽ ነው። ይህ ቃል ሰይጣን «ግዛቱ ነው» ብሎ የሚለውን ድንበርና ግዛቱን የሚያመለክት ነው። ሰይጣን በዚህ በከፉ ዓለም ውስጥ ያለውን ከፍተኛ ደረጃና ኃይል ሄት አድርጎ መመልከት፣ እግዚአብሔር ራሱ የተናገረውን መቃረን ይሆናል። ኢየሱስም ሰይጣን በዚህ ዓለም ውስጥ ያለውን ኃይል ሲገልጽ «የዚህ ዓለም ገዢ» ይለዋል።

(ዮሐ. 14:30)። የዚህ ዓለም የአገር መሪዎች፣ ከበታቸው ሥልጣን የሚሰጡላቸው ሰዎችና እንዲሁም የግዛት ድንበር እንዳላቸው ሁሉ ሰይጣንም የራሱ ሹማምንቶችና እንዲሁም ግዛት አለው።

በዚህ ዓለም ያሉ ንጉሦች ከልብ የሚያምኗቸው በጣት የሚቆጠሩ የቅርብ ሰዎች ይኑሯቸው እንጂ፣ ሰፊውን ሕዝብ ሁልጊዜ የሚገዙት ያላቸውን ኃይልና ሥልጣን ተጠቅመው ነው። እነዚህ ምድራዊ የአገር መሪዎች ተጠራጥረው ነቅተው ካልጠበቁና እንዲሁም በኃይልና በሥልጣን ካልገዙት ዘፋኝነታቸውን ብቻ ሳይሆን፣ ሕይወታቸውንም ማጣት እንደሚችሉ የታወቀ ነው። ሰይጣን ግን «መፈንቅለ መንግሥት (ኩዴታ) ያካሂድብኛል» ብሎ የሚፈራው ኃይል የለውም። «ባለሟሉቹ አም ጸውተ ከሥልጣኔ ፈንቅለው ያወርዱኛል» ብሎ ፈጽሞ አይፈራም። በሥሩ ያሉት ሁሉ ፍጹም ታካጦችና ተገዢዎች ናቸው (ራዕይ 13:4)።

ሰይጣን ጨካኝ ገዢ ነው፤ ሕጉንም የሚሰጠው በኃይልና በማስ ነት ስለሆነ «የኃጢአት ሕግ» ተብሎ ይጠራል (ሮሜ 8:2)። የሚያሳዝነው ያ ሕግ በራሱ ደም የተጻፈ ሲሆን፣ ፈቃድና ምኞቱን ለሚፈጽሙት፣ ከኩነቱ (ከሞት) በስተቀር ሌላ የሚሰጣቸው የተለይ ተስፋ የሌለው መሆኑ ነው። ሰይጣን መንግሥቱን ለማስፋት የባለ ሟሉቹ ትብብር ያስፈልገዋል፤ በተለይ በጣም በረከሱትና በከፉት የበለጠ ይጠቀማል። የምድር ነገሥታት ፍላጎታቸውን በምትካቸው ሆነው የሚያስፈጽሙ ሚኒስትሮችና መልዕክተኞች እንዳሏቸው ሁሉ ሰይጣንም ዓላማውን የሚያስፈጽሙለት የራሱ የሆኑ ባለሟሉች አሉት። ጸውሎስ ሰይጣንን ሲገልጽ «አንተ የዲያብሎስ ልጅ የእውነት ሁሉ ጠላት፣ ማታለልና ከፋት ሁሉ የሞላብህ ቀጥተኛውን የእግዚአብሔርን መንገድ ማጣመም አትተውም?» (ዮሐዋ. 13:10) ይለዋል። እነዚህ ምርጥ የሆኑ አገልጋዮቹ እንኳን የልቡ ሀሳብ ምን እንደሆነ መሉ በመሉ አይገልጽላቸውም። በዓለም ላይ ያለው ኃጢአተኛ ያለው ጊዜ፣ ኃይልና የአዕምሮ ችሎታ ሁሉ ሰይጣን የሚጠቀምበት መሣሪያው ነው።

ለመሆኑ እንዲህ ዓይነቱ ጨካኝ ሰይጣን፣ ይህን የመሰለ ታላቅ ኃይልና ሥልጣን ማግኘት የቻለው እንዴት ነው? ሰይጣን ሥልጣኑና ኃይሉን ያገኘው በትክክለኛው መንገድ እንዳልሆነ ለሁላችንም ግልጽ ነው። ሥልጣኑን ያገኘው ዓለምን አሸንፎ እንደሆነ ይናገር እንጂ፣ በመሠረቱ ሥልጣኑንና ኃይሉን ያገኘው የተጣመመ ፖለቲካውን ተጠቅሞ ነው። ሌላ ከሰው ኪስ ገብቶ የሌለውን ሰው የገንዘብ ቦርሳ ለመውሰድ መብት ስለሌለው፣ እኛን ሰዶ በኃይልና በማጭበርበር ነጥቆ የራሱ እንደሚያደርግ እናውቃለን። ሌላው ሌብነቱ ባይታወቅበትም፣ የሌለውን ሀብት በመንጠቁ ብቻ ሌላ ከመሆን ነጻ አይሆንም። ሰይጣንም ከዚህ የተለየ አይደለም። የአዳምን ልብ ከእግዚአብሔር ነጥቆ የራሱ በማድረግ ለረጅም ጊዜ የቆየ ነጣቂ ሌላ እንደሆነ እናውቃለን።

ሰይጣን ኃይልን ያገኘው የሰውን ደካማ ተፈጥሮ በመጠቀም ነው። ክርስቲስ በሰይጣን የተወሰደውን ነፋሾችን ከእኛ ፈልቅ ለማወጣት በመስተል ላይ ሆኖ ተዋጋል። ያም ለእኛ ደህንነት ሲባል የተደረገ ቅዱስ ጦርነት (ውጊያ) ነው። ኢየሱስ ወደ ምድር የመጣው የእርሱ የዘረውን መልሶ ለመውሰድ ነው። ሰይጣን ግን ነጥቆ በመወሰዱ በስተቀር “የእኔ ነው” የሚለው አንዲትም ነፍሳ የለውም። ሰይጣን «ሥልጣኔን የያዝኩት በምርጫ ነው» ይባል እንጂ፣ በኃጢአት የበለዘውን የሰውን ተፈጥሮ ተጠቅሞ እንደሆነ እናውቃለን። አፃም የመጀመሪያው ሰው ተሸነፈለት፤ የአፃም ልጆችም የአባታቸውን መንገድ ስለተከተሉ ሰይጣንን ተዋግተው ግሸነፊያ ኃይል አልነበራቸውም። «እኛን ተ የአባታችሁ የዲያብሉስ ልጆች ናችሁ፤ ፍላጎታችሁም የአባታችሁን ፍላጎት መፈጸም ነው...» (ዮሐ. 8:44) ይላል። ሰው እግዚአብሔርን እንዲያገለግል የተፈጠረ በመሆኑ፣ ዘላለማዊውን ንጉሥ ከሥልጣኑ ለማስወገድ ሥልጣንም ሆነ ኃይል የለውም። ግንም የእግዚአብሔርን አምላክነት (ኃይልነት) ችላ ግለት ይችላል፤ ኃይሉንና ሥልጣኑን መግፈፍ ግን አይችልም።

ሰይጣን «ምድር የእኔ ናት» በግለት ዘቂነት ወይንም ዕድሜ የሌላቸውን ሰጦታዎችን ግበርክት ይችላል። ምንም ዓይነት እፍረት ላይ ሰማው «የዚህ ዓለም ገዢ» እንደሆነና ሙሉ ሥልጣን እንዳለው አድርጎ ራሱን ያቀርባል። ለዚህ ነው ኢየሱስን ሲፈትነው ዓለምን ሁሉ ካዛየው በኋላ «ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥላለሁ» ያለው (ሉቃስ 4:6)። በመጠኑም ቢሆን ይሄ ሀሳብ እውነትነት አለው። እግዚአብሔር ይህን ዓለም ለሰይጣን ሰጥቶታል፤ ይሁን እንጂ የሰጠው የፈለገውን ሁሉ እንዲያደርግበት አይደለም። ያንን ደግሞ እግዚአብሔር በፈቀደው ቀን መሰረዝና መለወጥ ይችላል።

2 እግዚአብሔር ለሰይጣን ይህን ያህል ኃይልና ሥልጣን ለምን ሰጠው?

በተወሰነው የአዕምሮ ችሎታችን ለዚህ ክፉ ለሆነው ፍጡር ይህን የመሰለ ሥልጣን እንዲኖረው እግዚአብሔር ለምን እንደፈቀደ በመደካቅ መጠየቃችን አይቀርም። ይሄ አመጸኛ ሰይጣን በሰዎችና በመላእክት ፊት ተንኮለኛ ልምምዱን እንዲያደርግ እግዚአብሔር ለምን ፈቀደለት?

- ሀ. አመጸኛውን ሰው እግዚአብሔር የሚቀጣጠት እንደኛው መንገድ ተበዘረ በማይታዘዝውና በእግዚአብሔር ላይ በሚያምጸው ሰው ላይ ሰይጣን የፈቀደውን እንዲፈጽምበት በማድረግ ነው። ስለዚህ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ቁጣ አስፈጻሚ ወይንም ገዛፉ ነው። ሰይጣን የእግዚአብሔር ባሪያ (አገልጋይ) ሲሆን ተሰው ደግሞ በምርጫው የሰይጣን አገልጋይ መሆን ይችላል።

ለ. ሰይጣን ይህን ዓይነት ታላቅ ኃይል እንዲኖረው እግዚአብሔር የፈቀደው የእግዚአብሔር ኃይል ከሰይጣን እንደሚበልጥ ለማሳየት ነው። ታላቁን ድራገን (እባብ) ወደ መሪት እያምዘዘገ ሲጥልና ወደ ሲኦል ሲያወርድ የሚያይ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይልና ሥልጣን ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ይጠራጠራል ብለን መገመት ያስችላላል።

ሐ. ሰይጣን ጊዜያዊም ቢሆን የዚህ ዓለም ገዢ እንዲሆን እግዚአብሔር የፈቀደለት ኃይልንም የሰጠው የትዳሳንን ደስታ ለመጨመር ነው። ይሄ ሁኔታ በመጠኑም ቢሆን በአፅም ርዕዮችን ውስጥ አንዳንድ ጥያቄዎችን መፍጠሩ አይቀርም። የግል ሕይወታችንን ለንመለከት በመከራ ውስጥ ካለፍን በኋላ የምናገኘው ደስታ ትልቅ እንደሆነ እናውቃለን።

ርኩሳን መናፍሰት

ሐ-1. ርኩሳን መናፍሰትና ተፈጥሮአቸው

① ርኩሳን መናፍሰት መንፈስ ናቸው።

በመጽሐፍ ቅዱስ «መንፈስ» የሚለው ቃል የተለያየ ትርጉም እንደያዘ እናያለን። ከፋም + ደግሞ የሆኑትን ነገሮች ለመግለጽ «መንፈስ» የሚለውን ቃል እንጠቀማለን። መላእክት መንፈስ እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «መላእክት የሚደኑትን ለማገልገል የሚላኩ የእግዚአብሔር አገልጋዮች የሆኑ “መንፈሶች” አይደሉም?» ይላል (ዕብ. 1:14)። ሰይጣን ራሱ የሚታወቀው ርኩሳን መንፈስ፣ ከፋ መንፈስ፣ አላሳች መንፈስ፣ ወዘተ... በመባል ነው። «አንድ መንፈስ ወደ እግዚአብሔር ፊት ቀርቦ እኔ ላሳስተው እችላለሁ አለ» (1 ነገሥት 22:21)። ለብፈር መጀመሪያም ቢሆን ተፈጥሮው መንፈስ እንጂ ሥጋ የሰበሰበ አልፎ ረም። በእግዚአብሔር ላይ አምጾ ሰይጣን ከሆነም ጭንቅ መንፈስ ከመሆን አልተለወጠም። ርኩሳን መናፍሰት መንፈስ ባይሆኑ ኖሮ ወደ ሰው ሕይወት መግዛት አይችሉም ነበር (ሉቃስ 8:30)።

ርኩሳን መናፍሰት መንፈስ ይሁኑ እንጂ ሕያውነት የሌላቸው ናቸው ግለት አይደሉም። አንዳንድ ሰዎች ርኩሳን መናፍሰት ተጨባጭነት የሌላቸው «ሰሜቶች» ብቻ ናቸው ብለው በማሰብ ከክህነት ላይ ራሳቸውን ይጥላሉ። ከፋም ሆኑ ጥሩ መንፈሶች «ምድብ ህልውና» (personal being) ያላቸው ናቸው። ይሁን እንጂ በኃጢአት የወደቀው

ሰው በሥጋዊ ህልውና ውስጥ በመታወቅ በሥጋዊ ዐይኑ ግዮት የማይችለውን ሁሉ «አለ» ብሎ ግመንና መቀበል ያቅተዋል። ለሰው ተርቶ እግረኛነቱን ራሱን በሥጋዊ ዓይን ግዮት ለማይችል ብቻ «እግረኛነቱ አለ» ብሎ ግመን አይሆንለትም።

ሰይጣንም የብዙዎቹን አዕምር እንዲያስብ ለሚቀላፍ «በወይና ችን የግናየውን ነገር «አለ» ባለን መቀበል የለብንም» እንዲሉ ያደርጋቸዋል። ኃጢአተኛ ሰይጣንን በውስጡ ደብዳቤና ህያውነቱን ግን መገንዘብ አይሆንለትም። ሕይወቱን በምትትና በራሱ ወዳድነት ዋልቶ እየገና ሲወሰደው በሥጋዊ ዐይኑ ግዮት አይችልም።

● ርከላን መናፍሰት በአዕምር የላቁ ናቸው።

እግረኛነቱን ከፈጠራቸው ፍጥረቶች ሁሉ ርከላን መናፍሰት የበለጠ ብልህነትና አዋቂነት ናቸው። በረጅም ጊዜ ጥናትና ትጋት ሰው ብዙ ዕውቀትን ሲያገኝ ይችላል። ይሁን እንጂ አዋቂ የተባለ አንድ ሰው ከከፉ መናፍሰት ጋር ሲወዳደር ዕውቀቱ ለማይ ከምድር የሚርቀውን ያህል ይራራቃል። እርግጥ ነው እነዚህ «የወደቁ መላእክት» (ርከላን መናፍሰት) ወደ መሪት ሲጣሉ ተደም የበራቸውን ጥበብ እንደያዙ አልቀሩም። ስለ እግረኛነቱ የበራቸው መሪነት ሁሉ የተበረዘ ከመሆኑም በላይ ዕውቀታቸውን ለራሳቸው ጥቅም ግጥል አይችሉም። ይሁን በመልእክቱ ስለ ከፉዎች ሲናገር «እነዚህ ሰዎች ግን ለግስተዋል ያቃታቸውን ነገር ሁሉ ይላደባሉ፤ አዕምር እንደሌላቸው እንሰላች በተፈጥሮ ስሜት የሚያውቁት ነገር ሲኖር እንኳ በእርሱ ይጠፋሉ» (ይሁዳ ቁ. 10) ሲል የጠቀሰው ርከላን መናፍሰትም ይመለከታል። የእግረኛነቱን ቅድስና ያውቃሉ፤ ይሁን እንጂ አይወዳትም።

ርከላን መናፍሰት እውቀታቸው ሁሉ ከራሳቸው የመነጨ አይደለም። ሰይጣን ጥሩውን ነገር በግብላሽት መለወጥ ይችላል እንጂ፣ ከፉን እንኳን የመናጠር ችሎታ የለውም። ነገር ግን ችሎታው ከራሱ የመነጨ ባለመሆኑ ብቻ ዕውቀቱንና ያለውን ኃይል አቃለን አናየውም። በጥበብና በተንኮሉ የመጀመሪያውን ሰው አዳምን እንደጣለ አይተናል፤ ኢየሱስን ደግሞ ለመጣል ምን ያህል ጥበብንና ዘዴን እንደተጠቀመ አንጠየቅም። ጳውሎስም «ይህንንም የግደርገው የሰይጣንን የተንኮላ ሥራ በለምናውቅ እንዲያታልለን ብዬ ነው» (2 ቀር. 2:11) በማለት ስለ ሰይጣኑ ተንኮላኛነት ይናገራል። ርከላን መናፍሰት በዕውቀታቸው በምድር ካሉ ቅዳሳን ሁሉ ይበልጣሉ።

● ርኩሳን መናፍስት የማይሞቱ ናቸው።

ሰው ጠላት ቢነሳበት፣ ከዚያ ጠላቱ በሞት ሊለያይ ይችላል። ሊያስብን በሀጻንነቱ ለመግደል የተነሳው ሄሮድስ ቢሞት፣ የእግዚአብሔር መልአክ የሴፍን «ሕጻኑን ለመግደል የሚረዱትን ሰዎች ስለሞቱ ተነሳና ሕፃኑን ከእናቱ ጋር ይዞ ወደ እሥራኤል አገር ሂድ አለው» (ማቴ. 2:20)። ሰይጣን ግን ስለማይሞት እስከ መቃብራችን ድረስ ይከተለናል። ጌታን የማያውቁትን ደግሞ በሲኦል እንደገና ያገኛቸውና መከሰቱንና ግሰታየቱን ይቀጥላል።

ርኩሳን መናፍስት የማይሞቱ፣ ጨርሶ የማይደክሙና ተስፋ የማይቆሙ ናቸው። አንዳንድ ሰዎች ምንም ያህል ብርቱና ጠንካራ ቢሆኑም፣ ጉልበታቸው የተወሰነ ስለሆነ ከአንድ ጦርነት በኋላ ለጥቂት ጊዜ ግረፍ አለባቸው። ሰዎች የሚረዱ ልጎችን ዓይነት ድል በሚረዱት ሰዓት ካላገኙ ተስፋ ቆርጠው የተነሱበትን ዓላማ ከጡ ሳያደርሱ በመካከል ይተውታል። ሰይጣን ግን ተስፋ አይቆርጥም፤ በሰዎችም ላይ ተንኮል ለመፈጸም ፈጽሞ አይደክም። ጊዜው ደርሶ እግዚአብሔር ራሱ ካሳሰረው ግብረ ሰውም።

● ርኩሳን መናፍስት በጭካኔ የተሞሉ ናቸው።

እግዚአብሔር ቅዱስ ነው፤ በቅድስናውም ተወዳዳሪ የለውም። ሰይጣንም ጨካኝ ስለሆነ በእርኩሳነቱ የሚወዳደረው የለም። የሰዎችን ኃጢአትና ክፉት የምንለካው በእርሱ ክፉነት ነው። እግዚአብሔርን በመስልን ቁጥር ቅዱሳን እንሆናለን፤ ሰይጣንንም እየመሰልን ስንሂድ ደግሞ ከቶዎች እንሆናለን። እነዚህ «የወደቁ መላእክት» (ርኩሳን መናፍስት) ኃጢአት ለመንግሥታት ናቸው፤ በፈጣሪያቸው ላይ የአመጸ ኖሮት ድምጻቸውን ያሰሙት የመጀመሪያዎቹ እነርሱ ናቸው።

ርኩሳን መናፍስት ተንኮላኝነታቸው አንዳንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ ነው። በተንኮላኝነታቸው ሰዎችን ያለግቷረጥ ግሰጪነት ባህሪያቸው ነው። በኃጢአት ውስጥ ደስታ፣ ሰላም፣ ዕረፍት እንደሌለበት ቢያውቁም ሰዎችን ወደዚያ ገጭ መጣል፣ ወይም ኃጢአት እንዲሠሩ ግብዓል ደስ ይላቸዋል።

ርኩሳን መናፍስት እንደ አበደች ውሻ ደም የተጠሙ ናቸው፤ ከአበደች ውሻ የሚለዩበት ውሻዋ ሊደክማት ትቆግላች፣ ርኩሳን መናፍስት ግን ግብረ ሰውም።

ርኩሳን መናፍስት ጥረታቸው በምድር ያለውን ነፍስ ያለውን ፍጡር ሁሉ ወደ ዘለዓለማዊ ሞት ለማድረስ ነው። ሰይጣን በእግዚአብሔር ላይ ያለውን ጥላቻ ለመግለጽ የሚሞክረው «ቅዱሳንን» በመዋጋት ነው። የሚቻለው ቢሆን ጥረቱ ከክርስቶስ መንጋ ውስጥ አንድም ሰው በሕይወት እንዳይኖር ለማድረግ ነበር። የተንኮሉ ሰፋት ደህን ያዝጋል ብሎ መናገር ያስቸግራል። እግዚአብሔርን በተጥታ መዋጋት ስለማይችል፣ በተዘዋዋሪ የሚዋጋው የእርሱ የሆኑትን ቅዱሳንን በመተናኮል

ነው። ከሰመለመው የእግዚአብሔር መስክ የምንውልተ ከጠራው የውጥ ምንጭ የምንጠጣ ከሆነ የሰይጣን ጦር በእኛ ላይ የሚወረወር መሆኑን በመረዳት በጥንቃቄ ሁልጊዜ ነትተን መጠበቅ ይገባል። እግዚአብሔር ምህረቱን በሰፊው በሚያሳይበት ሥፍራ ሁሉ ምን ያህል እንደጊዜብር ሰይጣን ስለሚያውቅና የእግዚአብሔር ምህረት ወደ ሕዝቡ እንዳይፈለግ ያደቡን ይሠራል።

⑤ ርኩሳን መናፍብት ጸብ ጫሪ ናቸው።

ርኩሳን መናፍብት ጥላቻ መራራነት ጦርነትና በቀል ደስ ያስ ኖቸዋል። ሰዎች በአጋንንት መሞላታቸውን በግልጽ የምናይበት አንደኛው መንገድ በውስጣቸው ይህን የመሰለውን ተጻራሪ ኃይል ስናይ ነው። ርኩሳን መናፍብት ሰውን ከሰው ጋር መንግሥትን ከመንግሥት ጋር ግጋጩት ጦርነት መናጠር ተፈጥሮአቸው ነው። የሰው ደም እንደ ውሃ ሲፈስ ልዩ ደስታ ይሰጣቸዋል።

⑥ ርኩሳን መናፍብት ውሽታዎች ናቸው።

ኢየሱስ ስለ ሰይጣን ውሽታምነት ሲናገር «እውነት በእርሱ ስለሌለ ከእውነት ጋር ምንም ግንኙነት የለውም፤ እርሱ ሐሰተኛና የሐሰት አባት ስለሆነ ሐሰት በሚናገርበት ጊዜ ከገጣ ራሱ አውጥቶ ይናገራል» ይለዋል (ዮሐ. 8:44)። ውሽቱ በግልጽ የታየው አፃምንና ሄዋንን «ከዚህ ፍሪ በበላችሁ ጊዜ ሞትን አትሞቱም» ባላቸው ጊዜ ነው። ነገርን አጣሞ በማቅረብና በማሳየት የተነሱ ነው። መንግሥቱን ለማስፋፋት የግድ መዋሸት አለበት፤ አለበለዚያ ኃጢአት መሥራት ጥሩ ነው። በማለት የኃጢአትን መንገድ የሚመርጥ ግንም አይኖርም ነበር። ሰዎችን ግታለል የቻለባቸው ሁለት ውሽቶች አሉት። አንደኛው ሰዎች «ሰይጣን የለም» ብለው እንዲያምኑ ግድረግ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ሰው «ነጻ» መሆን የሚችለው ራሱን በነጻነት መገለጽ የቻለ እንደሆነ ነው። በማለት የሚዋሸው ውሽቅ ነው። ሌላው ሰውን ዋሽቶ የሚያታልልበት መንገድ እውነት ያልሆነ ትንቢት የሚናገሩትን እውነት ያልሆነ ተአምርና ፈውስ የሚያሳዩትን ሰዎች በግስፋት ነው። ጳውሎስ ስለዚህ ሰዎች ሲናገር «ይህም የሚያስደንቅ ነገር አይደለም፤ ምክንያቱም ሰይጣን እንኳ የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለውጣል። ስለዚህ የሰይጣንም አገልጋዮች የጽድቅ አገልጋዮችን ለመምሰል ራሳቸውን ቢለውጡ አያስደንቅም፤ በመጨረሻ የሥራቸውን ዋጋ ያገኛሉ» ይላል (2 ቆሮ. 11:14-15)። ኢየሱስም ስለ ሀሰተኞች መሲሆን ችሎታ ሲያስጠነቅቅ «...ሀሰተኞች መሲሆናችሁ ሀሰተኞች ነብያት ይነሱ፤ እነርሱ ቢቻላቸውስ የእግዚአብሔርን ምርጦች እንኳ ለግላላት ታላላቅ ተአምራትንና ድንቅ ነገሮችን ያሳያሉ» ይላል (ዮግ. 24:24)።

⑦ ርኩሳን መናፍሰት ወደ ሰው ሕይወት መግባት ይችላሉ።

በይሁዳ አስቆሮቱ ሕይወት ውስጥ ሰይጣን እንደገባበት ሉቃስና ዮሐንስ በግልጽ ይናገራሉ። «በዚያን ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ በሆነው በአስቆሮታዊው ይሁዳ ሰይጣን ገባበት» (ሉቃስ 22:3)፤ «...ይሁዳ ጉርሻውን ከተቀበለ በኋላ ወዲያውኑ ሰይጣን ገባበት...» (ዮሐ. 13:27)። ይሁን እንጂ ያለሰው ፈቃድ ሰይጣን ወደ ሰው ሕይወት በግድ የመግባት ችሎታ የለውም። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «... ለዲያብሉስ ሥፍራ አትሰጡት...» ቢል የሚመክረን (ኤፌ. 4:27)። ሰው ሆኖ ብሎ ኃጢአት ሲሠራ ለሰይጣን የልቡን በር ከፍቶ ግስግዛቱ ነው። በይሁዳ አስቆሮቱ ልብ ሰይጣን መግባት የቻለው ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት ወሰኖ በመሳቱ ነው። ያኔ ሰይጣን ወደ ልቡ ለመግባት የሚያስችለው የተከፈተ በር አገኘ። እኮ ርስም ሆኖንም «...ሰይጣን ስለምን ወደ ልብህ ገባ?» (ዮሐ. 5:3) ሲለው ለምን የልብህን በር ለሰይጣን ከፈትክለት ብሎ መጠየቁ ነበር። ወደ ልቡ ሰይጣንን ፈትሶ የሚያስገባ ሰው የዲያብሉስ ልጅና የእውነት ሁሉ ጠላትና ግታለልና ከፋት የሞላበትና ቀጥተኛውን የእግዚአብሔርን መንገድ የሚያጣምም...» ይሆናል (ዮሐ. 3:11)።

⑧ ርኩሳን መናፍሰት ችክ ያሉ ናቸው።

ሰይጣን በቀላሉ ተስፋ እንደማይቆርጥ ያየው ኢየሱስን ለመፈተን ወደ ምድረ በዳ ይዞት ሲወጣ ነው። በዘረጋው ወጥመድ ኢየሱስን መጣል እንደማይችል በመጀመሪያው መከራው ቢያውቅም ተስፋ ቆርጦ በመተው ፈንታ ሦስት ጊዜ በተለያዩ መንገድ እንደሞከረ እስከ መስተል ድረስም ኢየሱስን ከመፈተን ወደ ኋላ እንዳላለ እናውቃለን። መስተል ላይ ሆኖም አልተወደም። «አምላክ ከሆነክ እስቲ ከመስተል ውረድ» አለው (ዮግ. 15:30)። ይህን ያለው ክርስቶስ በሞቱ የሚያገኘውን ድል ሰጠው ነው። ሰይጣን በችኮነቱ ተወዳዳሪ የሌለው ፍጡር ነው። አማኝን አንድ ጊዜ ብቻ ፈትናት ባይሸነፍለት «አቃተኝ» በማለት ትቶት አይሄድም። ትንሽ አረላሳቶ በሌለ መንገድና ዘዴ እንደገና ሊያጠምደው ይሞክራል።

⑨ ርኩሳን መናፍሰት ፈሪዎች ናቸው።

ያዕቆብ «ሰይጣንን ተቃውሞት ከእናንተ ይሸሻል» (ያዕ. 4:7) ቢል ፈሪነቱን በደንብ ተገንዝቦ ነው። ሰይጣን በመስተል ላይ ድል የመታውን ኢየሱስን በጣም ይፈራል፤ እንዲሁም በኢየሱስ ስምም ይፍረው የሚመጡበትንም ይፈራል። ሰይጣን እንዲፈራና እንዲሸሽ ለማድረግ በክርስቶስ መታመንና መታዘዝን ይጠይቃል። ሰይጣን የተሸነፈ ጠላት

ነው። በክርስቶስ ስም ደፍረው በሚቋቋሙት አግኞች ፊት መቆም አይችሉም። ሰው ብቻውን በዕውቀቱ በጥበቡና በተንኮሉ ተወዳዳሪ የሌለውን ሰይጣን መቋቋም አይችልም። ግንንም ግታለልና ግላሳት ወደ ሰው ሕይወት መግባት ግሽነፍና መግደል ይችላል። ይህን ዓይነት ኃይለኛ ጠላት ለብቻው ለመቋቋም ኃይልና ችሎታ ያለው ሰው የለም። ስለዚህ ነው በራሳችን ጉልበት እንዳንታመን የእግዚአብሔር ቃል የሚመከረንና የሚያስጠነቅቅን። ግሽነቶችን የተመሠረተው በነልገታው ድል ብቻ ነው፤ እርሱን ሳንይዝ ብቻችንን ካገናን ሰይጣን ያዋርደናል።

ሐ-2. ርኩሳን መናፍሰትና ኃይላቸው

እውሉስ ክርስቲያኖች የሚኖርባቸውን ብርቱ ትግል ለማሰራዳት አስተዳዋ ከፋ መናፍሰት ሰላቸው ብርቱ «ኃይል» ይናገራል። ሰይጣንም ኃይላትን የሚናገረው በእርግጥም ባለው ኃይል ተመክቶ ነው። ኃይል የሌለውና ደካማ ቢሆን ኖሮ፣ ሰይጣን ራሱን ከፍ ሲያደርግ እውነት አይደለም ብለን ንቀን ችላ እንለው ክር። ይሁን እንጂ ከአጋንንት ሠራዊት ጋር ሆኖ የሚፈጽማቸውን እያየን፣ ጎያል መሆኑን መከድ አንችልም። ሰይጣን ያለውን ኃይል ለማወቅ፣ ኃይሉን የሚያሳይበት ስሙን፣ ተፈጥሮውን፣ በሥሩ ያሉትን ሠራዊቱንና ከክፉ መናፍሰት ጋር ተባብረው የሚያደርሱትን ጥፋት ግወቅ ያስፈልገናል።

«የክፉ መናፍሰት»፣ በሰማቸው ብቻ ያላቸውን ኃይል ምን ዓይነት እንደሆነ መገንዘብ እንችላለን። የአዳምን ልጆች በማርከስ (በግላሳት) ሕይወታቸውን በቁጥጥር ሥር ያደርጋሉ። ከግል ልምምዳችን እንደምንረዳው ሥጋና ደም ከክፉ መናፍሰት ጋር ፍጹም ሊወዳደሩ እንደማይችሉ እናውቃለን። ክርስቶስ ከፋ መናፍሰትን ለመደምሰስ ባይመጣ ኖሮ ሁላችንም በኃጢአታችን ሞተን በጠፋን ክር። የክፉ መናፍሰት መሪ የሆነውን ሰይጣንን መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጸው «ኃይለኛው» ይለዋል (ሉቃስ 11:22)። እጥረስ ደግሞ «የሚያጓራ አንበሳ» ይለዋል (1 እጥ. 5:8)። የአራዊት ሁሉ ንጉሥ የሆነው አንበሳ ሲያጓራ፣ ሊበላቸው ያለባቸውን ሁሉ በድምጹ ብቻ አስደንግጦ በቀላሉ ያለአንዳች ተቃውሞ በቁጥጥሩ ሥር ያውላቸዋል። የሰይጣንም ኃይል ይህንን ይመስላል። የዓለምን ሰዎች ያለአንዳች ትግል በቀላሉ በቁጥጥሩ ሥር ማድረግ ይችላል። ይህንን ጠላት ሊቋቋሙት የሚችሉት የኃይሉ የእግዚአብሔር ልጆች ብቻ ናቸው።

- ① ክፉ መናፍሰት ኃይለኛነታቸው በሰም ብቻ ሳይሆን፣ በተፈጥሮአቸውም ጭምር ነው። መገንዘብ ያለብን እነዚህ ክፉ መናፍሰት ቀደም ሲል መላእክት የጸበሩ ሲሆኑ፣ ቀደም ሲል ይዘውት የጸረውን ኃይል ያልተገፈፉ መሆናቸውን ነው። መላእክት ሰላቸው

ኃይል ዳዊት በመዝሙሩ «...እናንተ ኃያላንና ብርቱዎች መላእክቱ እግዚአብሔርን አመሰግኑ...» (መዝ. 103:20) በማለት ይናገራል። መላእክት እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጥረታት ሁሉ የበለጠ ኃይል ያላቸው ናቸው። ሰው ግን ከመላእክት ትንሽ ያሳለ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (ዕብ. 2:17)። መላእክት ከሰው የበለጡ የሆኑት መንፈስ በመሆናቸውና ሰው ደግሞ ሥጋዊ በመሆኑ ነው። ሰው ሥጋዊ ተፈጥሮው ያለው በመሆኑ ነፍሱ ወደ ላይ ከፍ እንዳይል ወደታች ተጭኖ ይከለክለዋል። ክፉ መናፍስት ግን መጀመሪያ አፈጣጠራቸው «መልአክ» በመሆኑና እንደ ሰው ወደ ታች የሚጫናቸው ሥጋ ስለሌላቸው ኃይላቸው ከሰው ኃይል የበለጠ ነው። ፍጥነታቸውም በነፋስ እንደሚፈናጠር የእሳት ክልባል ነው። መንፈስ በመሆናቸው በሰው ጉልበትና ኃይል ሊገፉ አይችሉም። እሳትም ሆነ የሰው ጦር ሊጎዳቸው አይችልም። ከእግዚአብሔር ኃይል በበተቀር እነርሱን ማሠር የሚችል ኃይል የለም። ሰይጣን በመውደቁ ምክንያት ወደ ተቀደሰ ሕይወት የሚያቀርበውን ኃይሉን ይጣ እንጂ የተፈጥሮ ኃይሉን አላጣም። አሁንም መልአክ በክብረበት ጊዜ የብረውን ኃይሉን እንደያዘ ነው።

② የክፉ መናፍስት ሌላው ኃይላቸው በቁጥር መብዛታቸው ነው። አንበጣዎች ትናንሽ ፍጥረቶች ሲሆኑ በብዛታቸው ግን በሰው ላይ ከፍተኛ ጉዳት ማድረስ ይችላሉ። በተፈጥሮአቸው ኃይላችን የሆኑ ርኩሳን መናፍስት ብዛት ሲኖራቸው ምን ያህል ከፍተኛ ጥቃት በሰው ላይ ማድረስ እንደሚችሉ መገመት አያስቸግርም። ሰይጣን ዓለምን ለማስወገድ የሚችሉ በቂ ርኩሳን መናፍስት አሉት። ሠራዊቱን በተጠንቀቅ ያሳስለፈበት ከሰማይ በታች አንድም ሥፍራ የለም። በማንኛውም ሥፍራ ርኩሳን መናፍስት የማይከተሉት አንድም ሰው የለም። የተለየ ከፍተኛ ጥፋት ለመፈጸም ሰይጣን በሚል ልግጠት ወቅት የርኩሳን መናፍስት ሠራዊትን ይልካል (የማር. 5:9)። አንዱን ሰው ለመዋጋት ሰይጣን ይህን ያህል ከፍተኛ የርኩሳን መናፍስት ሠራዊት የሚልከው በጦሩ ውስጥ ምን ያህል ብዙ አገልጋዮች ቢኖሩት ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እግዚአብሔር በእርሱ ላይ ያመጹትን መልአክት ከሰማይ አሸቀንጥሮ ወደ መሬት ሲጥል የወደቁት አንድ ሦስተኛ የሚሆኑ እርኩሳን መናፍስት በመሆናቸው ወደ ምድር ከተጣሉበት ጊዜ አንስቶ የሰዎችን ልጆች ለመተናኮል በተለይ በሰማያዊ ጉዞ ላይ ያሉትን ከመስመር ለማስወጣት ቁጥራቸው በቂ ነው።

③ ርኩሳን መናፍስት ከቁጥራቸው መብዛት ሌላ የበለጠ ኃይላችን አደገኛ የሚያደርጋቸው ለጥፋት ያላቸው ህብረትና አንድነታቸው ነው። ይሁን እንጂ በመካከላቸው «ፍቅር» አለ ማለት አይደለም። ምክንያቱም

ቲም ይህን ዓይነት መልካም ባህሪ በርኩላን መናፍስት መካከል ሲገኝ ስለማይችል ነው። ሃገር ግን አንድ ዓይነት የሆነ ዓላማና ግብ አላቸው፤ ያም እግዚአብሔርንና ሰውን ለመዋጋትና ለማሸነፍ ነው። የሚያስተሳስራቸው ፍቅር ሳይሆን፣ ጥላቻና ክፋት የሞላበት ዓላማቸው ሲሆን፣ እንዲሁም ለክፉ ተግባራቸው ካልተባበሩ ከሚሰጣቸው ተስፋ ቢሰነት ማምለጥ ስለማይችሉም ጭምር ነው።

ይሄ ክፉ የሆነው የክፉ መናፍስት ሀብረት የጸና ነው። ኢየሱስ ራሱ ሲናገር «ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ፣ እርሱ በርሱ ከተለያየተ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች?...» አለ (ዮማቴ. 12:26)። እንዲሁም ከርኩላን መናፍስት መካከል ለሰይጣን «አንታዝነም» በማለት የሚያምጽ የለም። ርኩላን መናፍስት ቁጥራቸው ብዙ ይሁን እንጂ በሁሉም ውስጥ ያለው አንድ ዓይነት የሆነ የክፉት መንፈስ ነው። ኢየሱስ ለጠየቀው ጥያቄ ርኩሳ መንፈሱ «ብዙዎች ስለሆንን ስሜ ሠራዊት ነው» ሲል መለሰለት (ማር. 5:9)። እዚህ ላይ የሰጠው መልስ «ሰማችን» ሳይሆን «ሰሜ» የሚል ነው። እነዚህ ርኩላን መናፍስት የተንኮሉ ሥራቸውን የሚያካሂዱት አንድ ዓላማ ይዘው በሀብረት ሲሆን፣ ከተቻላቸው የሰውንም መተባበር ለማጥፋት ጥረት ያደርጋሉ።

- ① ርኩላን መናፍስት ኃይለኛ የሚያደርጋቸው ሌላው ሃገር አጥፊ የሆነው ተግባራቸው ነው። የዚህ ዓለም ገዢ በዓለም ላይ የሚያደርሰው ጥፋት እጅግ ከፍተኛ ነው። እርግጥ ነው ተፈጣሪ ስለሆነ የሌለ ሃገር መፍጠር አይችልም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የፈጠረውን በጎ ሃገር በመጥፎ በመጠቀም በዓለም ላይ ከፍተኛ ጉዳት እንዲደርስ ያደርጋል። በባህር ግዕበልን፣ በምድር ሃሳብን፣ በሰማይ መብረትን በማሰሳት ከፍተኛ እልቂት ሲያደርስ ይችላል። ይህን የበለጠ ለመረዳት ብንፈልግ፣ በኢየሱስ ሕይወት ላይ ያደረሰውን መላት (ተደራራቢ አደጋ) መመልከቱ በቂ ነው (ኢየሱስ 1:19)።

ሰይጣን በሰው አካል ላይ ጉዳት ለማምጣት የተወሰነ ኃይል ከእግዚአብሔር ተሰጥቶታል፤ ለዚህም የኢየሱስ ታሪክ መረጃችን ነው። «ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ኢየሱስን ከራሱ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ ድረስ በዘጠኙ ቁጥል እንዲሰቃይ አደረገው» ይላል (ኢየሱስ 2:7)። ሰይጣን ትልቁ ዓላማው የሰውን ነፍስ ግወክ ነው። ያንን ለማድረግ የሚጠቀመው የሰውን ሥጋ በግወክ ነው። ሰው ሥጋው ሲሄነ ሰላምና ዕረፍት ስለሚያጣ በቀላሉ በውስጡ ማጉረምረም እንደሚፈጠር ሰይጣን ያውቃል። ሥጋችን ለነፍሳችን ተገዢ በመሆን ፈንታ ብዙ ጊዜ ሥጋችን የነፍሳችን ጌታ ሲሆን ይታያል። ስለዚህ ሰይጣን ወደ ነፍሳችን ለመድረስ፣ ሥጋችንን ግወክ ሌላው አቋራጭ መንገዱ ነው። የመጀመሪያው

ሰው በኃጢአት ሲወድቅ ሰይጣን በኃጢአት አማካይነት ሊገባ የሚችልበትን በር ከፍት አድርጎለታል። የክርስቶስ የግጥን ኃይሉ ሰውን ካልጠበቀውና ካልተከለከለው ሰይጣን የሰው ልብ ባዶ ሆኖ ሊያገኘው በተከፈተለት በር ዘው ብሎ መግባቱ የማይቀር ነው።

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ጥበብ ቢያደንቅም እርሱም ጥበቡን በመሆኑ የከፋት ሥራውን የሚያካሂደው በጣም በረቀቀ መንገድ ነው። እግዚአብሔር በቅዱሳን እንደሚገለገለው ሁሉ ሰይጣንም እግዚአብሔርን በማይታዘዙት ሰዎች አማካኝነት ይሠራል። “...እርሱ በማይታዘዙት ሰዎች አሁን የሚሠራ ርኩስ መንፈስ ነው” ይላል (ኢፌ. 2:2)። ክርስቲያኖች ከሆንን ወደ ነፍሳችን ርኩሳን መናፍስት ይገባሉ ብለን መፍራት አይገባንም። ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲገቡ ስለማይፈቅድላቸው ነው። ይሁን እንጂ ሰይጣን የእምነታችንን ደካማነት በማየት ዙሪያችንን መዘርና በአካባቢያችን አደጋ መጣሉ የማይቀር ነው። በገናው ዕድል ሁሉ በመጠቀም ይታገለናል፤ እኛም እግዚአብሔር በሚሰጠን ኃይልና ጉልበት የምንታመን ከሆነ ሁልጊዜ እናሸንፈዋለን። ያለ እግዚአብሔር ዕርዳታ ለብቻችን ኃይለኛውን ጠላታችንን ማሸነፍ ግን ጨርሶ አንችልም። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጠንካራ ናቸው የሚባሉትን እንኳን ሰይጣን አቁስሎአቸው እየተንቀጠቀጠና እየጮሁ ወደ እግዚአብሔር ተመልሰዋል። ይሄን መግለጽ አስፈላጊ ሆኖ ያገኘው የሰይጣንን ኃይለኛነት ተመልክተን በተሰፋ መቁረጥና በፍርሃት እንድንሞላ ለማድረግ ሳይሆን ጠላታችን ደካማ ነው ብለን ተዘናገተን እንዳንቀመጥ ለማስገንዘብ ነው።

ሐ-3. ርኩሳን መናፍስትን የማንፈራበት ምክንያቶቻችን

ሰይጣን ኃይለኛ ነው፤ በክርስቶስ የምንታመን ከሆንን ግን በድንጋጤና በፍርሃት የምንሞላበት ምክንያት አይኖርም። ከእኛ ይልቅ እግዚአብሔርን የማይፈሩት ሰዎች የበለጠ ሊፈሩት ይገባል። እኛ የምናመልከው አምላክ ተራራን ደልዳላ መሬት ለማድረግ የሚችል አምላክ ስለሆነ በእርሱ እንታመናለን። ሰይጣን ማድረግ የሚችለው ነገር ቢኖር በወሰጣችን ፍርሃት እንዲፈጠር ማድረግ ብቻ ነው። በጉልበት ከአንበሳ የሚበልጡ አውሬዎች ቢኖሩም አንበሳ በማንራቱ ብቻ ሌሎች አውሬዎች በፍርሃት ተሞልተው እንዲንቀጠቀጡ ያደርጋል። እኛም በወሰጣችን በክርስቶስ አማካኝነት ልዩ ኃይል ቢናረንም ሰይጣንን በመፍራት ብዙ ጊዜ እንደተንቀጠቀጥን እናስታውሳለን። የሰይጣን ኃይል ከምንገምተው በላይ መስሎ ሲለግን ልናውቃቸው የሚገባን እውነቶች አሉ። ይኸውም፦

1▶ እግዚአብሔር ካልፈቀደለት በስተቀር ሰይጣን ኃይሉን በእኛ ላይ መጠቀም አይችልም። በምድርም ሆነ በሲኦል ኃይል ሁሉ የእግዚአብሔር ነው። ይህንን እውነት ካወቅንና አጥብቅን ከያዘን ያለፍርሃት፣ በሙሉ ልብ የትም ቦታ መንቀሳቀስ እንችላለን። እኛ ልጆቹ መቋቋም የማችለውን ኃይልና መሣሪያ እግዚአብሔር ለጠላታችን ለሰይጣን ስለማይሰጠው፣ በእግዚአብሔር ጥበቃ ውስጥ ያለው ልጆቹ ሰይጣንን ልንፈራ አይገባም።

2▶ ሰይጣን ያለው ኃይል «ውስን» ነው። ውስንነቱም አንደኛ የፊለገ ውን ለማድረግ በቂ ኃይል የሌለው፣ ሁለተኛ ያለውን ኃይል እንኳን ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመጠቀም የማይችል በመሆኑ ነው። የሰይጣን ፍላጎት በምድር ላይ ብቻ የተወሰነ አይደለም፤ በሰማይ ያለውንም ይመኛል። እግዚአብሔርን ከዙፋኑ አውርዶ ራሱን ማስቀመጥ ይመኛል። እንግዲህ በውስጡ የሚቃጠለው ምኞትና ፍላጎት ይህን ይመስላል። እግዚአብሔር ሰይጣን የሚኖረውን ኃይል ይወስናል እንጂ፣ ሰይጣን እግዚአብሔርን መወሰን አይችልም። «ሕይወታችን በእግዚአብሔር ዘንድ ከክርስቶስ ጋር ስለተሰወረ» (ቆላሲ. 3:3) ምንም የሚያስፈራን ነገር የለም» ይላል ሐዋርያው ጳውሎስ።

3▶ የሚጽናናንና ደስ የሚለን፣ ሰይጣን ያለፈቃዳችን አስገድዶ ኃጢአት ሊያሠራን የማይችል መሆኑ ነው። ያባብለናል እንጂ የልባችንን ፈቃድ በፈለገው አቅጣጫ ያለፈቃዳችን መጠምዘዝ አይችልም። እግዚአብሔር ሰይጣን ምን ያህል ኃይል እንዲኖረው መወሰን ብቻ ሳይሆን፣ ኃይሉን በአንድ ጊዜ ምን ያህል መጠቀም እንዳለበትም ይቆጣጠራል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ለብቻችን እንድንታገል የተወጠ የሚመስለን ጊዜ አለ። እግዚአብሔር የሰይጣንን እንቅስቃሴ እያንዳንዱን እየተመለከተ ስለሆነ፣ የመጨረሻውን ድል አይሰጠውም በማለት ተስፋችንን ማጽናት አለብን። ሰይጣን ሰላማችንንና ደስታችንን የሚሰርቅበት ጊዜ አለ፤ ነጥቁ ወደ ራሱ ሊወስደን ግን አይችልም። በፍቅር የተሞላው የእግዚአብሔር ዓይን በእኛ ላይ፣ ከንዳም ሁልጊዜ በሰይጣን ላይ የተዘረጋ መሆኑን ካልተረዳን መጽናናትን አናገኝም።

4▶ ሰይጣን ምንም ዓይነት የከፋ ነገር ቢጠነከስም፣ መጨረሻው ለቅዱሳን ጥቅም እንዲሆን እግዚአብሔር ሊያደርገው ይችላል። ሰይጣን ዓላማው ሁልጊዜ ሰዎችን ለማጥፋት እንደሆነ ግልጽ ነው። የእግዚአብሔር ፍላጎት ግን፣ ቅዱሳን በዘመናቸው ጥበብንና ዕውቀትን እንዲቀስሙ ነው። ሰይጣን ቅዱሳንን ለማሳደድና ለማጥቃት የሚጠቀምበትን፣ እግዚአብሔር ለበን ነገር ያውለዋል፤ «ከጠቢባን አንዳንዶቹ ከጠድ መከራ ይደርሰባቸዋል፤ ይሁን እንጂ

በዚህ ምክንያት ነጥረውና ጦርተው በመውጣት እንከን የሌለባቸው ይሆናሉ፤ ይህም ሁኔታ የሚዘልቀው እግዚአብሔር ያቀደው መጨረሻ ጊዜ እስከሚደርስ ነው» ይላል (ዳንኤል 11:35)። ሰይጣን ቅዱሳንን ለማጥቃት ሀዘንና የተስፋ መቁረጥን መንፈስ ይልከባቸዋል፤ እግዚአብሔር ግን በዚያ ተጠቅሞ እምነታቸውን ያሳድግበታል።

ሰይጣንን በመናቅ ችላ የምንለው ከሆነ እንቅስቃሴያችን በጣም ደካማ ይሆናል። እግዚአብሔርን ከምንታመነው የበለጠ ሰይጣንን የምንፈራው ከሆነ ደግሞ የሌለውን ኃይልና ግርማ ሞገስ መስጠታችን ይሆናል። የክርስቶስ ከሆንን፣ ያለ እርሱ ፈቃድ አንድም ነገር በእኛ ሕይወት አይደርስም። ሕይወትን የሰጠን አምላክ ብቻ ነው የሰጠንን ሕይወት መልሶ መውሰድ የሚችለው። ስለዚህ የጠላታችንን ኃይላችንን አይተን አንፈራም።

ሐ-4. ርኩሳን መፍፍሎትና ግዛታቸው

ሰይጣን የግዛቱ ክልል የተወሰነ ነው፤ ያም የጨለማው ዓለም ነው። ውስን የሆነው የሚገዛበት ክልል ወይም ድንበር ብቻ ሳይሆን የሚገዛበት ዘመንም የተወሰነ ነው። ገዢነቱ በአሁኑ ዓለም እንጂ ለዘለዓለም አይደለም። የሚገዛውም የጨለማ ልጆችን እንጂ የብርሃን ልጆችን አይደለም። ለጊዜው በዚህ ዓለም ሰይጣን የገዢነትን ሥልጣን ይዞ ይታያል። ክርስቶስ ለመጨረሻ ጊዜ ሲመለስ ግን የሰይጣን ሥራ ሁሉ የተጋለጠ ይሆናል፤ ስልጣኑም ከእርሱ ይወሰዳል፤ የሚዋጋበትም ጦር ይሰበራል። ከዚህም ምድር ተዋርዶ ወደ ሲኦል ይወርዳል። ሌላው ቀርቶ ክፉዎችንም እንኳን አይገዛም፤ በቅዱሳንም ላይ ቀድሞ ያደርግ እንደነበረው መከራና ሰደትን ማሰላት አይችልም። በመጨረሻም ከሠራዊቱና ከተከታዮቹ ጋር ለዘለዓለም ወደ ሲኦል ይጣላል።

የሰይጣን ዕድሜውና ዘመኑ የተቆጠረ መሆኑ ለተከታዮቹ መጥፎ ዜና ነው። ኃጢአተኞች አሁን የተመቻቸ ሕይወት በመኖራቸው ምቹ ታቸውና ደስታቸው ጊዜያዊ መሆኑን ይረሳሉ። የክርስቶስ ተከታዮች በአሁኑ ዓለምና ዘመን በመከራ በመታሸታቸው ምክንያት ሲያለቅሱ እነርሱ ግን የደስታ ላቅ ይስቃሉ፤ ቅዱሳን ሲታረዙ እነርሱ ሀር ይለብሳሉ። ጊዜያዊም ቢሆን ሰይጣን ለተከታዮቹ ደሞዝ ይከፍላል። በዚህ ሁኔታ እያባበለ ነው ኃጢአተኞችን ጀርአቸውን ይዞ ወደፈለገበት የሚነዳው። ጊዜያዊ ደስታ ምቹትና ክብር በግላዩት ልባቸው በእግዚአብሔር ላይ እንዲሸፍኑ ያደርጋል። የዓለምን ፍርፋሪ በመስጠት ከእግዚአብሔር መንግሥት ብዙዎችን ያስከብዳላል።

የሰይጣን የግዛቱ ክልልና እንዲሁም የሚገኘው ሰዎች የተወሰኑ ናቸው። እነርሱንም መጽሐፍ ቅዱስ «የጨለማ ልጆች» ይላቸዋል። ይህም ግለት በጨለማ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ግለት ነው። ጨለማ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተለያዩ ትርጉም ይዞአል። ለምሳሌ በችግርና በመከራ ውስጥ ያለውን ሰው ኑሮት «የጨለማ ሕይወት» እንደሆነ ይገልጻል (ኢሳ. 50:10)፤ እንዲሁም የኃጢአትን ሕይወት ሲገልጽ «ጨለማ» የሚለውን ቃል ይጠቀማል (ኢፌ. 5:11)፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ «አለማወቅን» ለመግለጽ «ጨለማ» የሚለውን ቃል ይጠቀማል። የጨለማ ልጆች የሚላቸው በኃጢአት ሕይወት ውስጥ የሚኖሩትን እንጂ፤ አንዳንድ ጊዜ ኃጢአት የሚሠሩትንና ባለማወቅ የሚመላለሱትን ሕዝቦች አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያዩ ሥፍራ «ኃጢአት» «ጨለማ» ተብሎ ተገልጿል። ለዚህ ዋናው ምክንያት መንፈሳዊ ጨለማ ወደ ኃጢአት ሕይወት ውስጥ ሊከት ስለሚችል ነው። ውጪያዊ የሆነው የኃጢአት ዋና አመንጪ ሰይጣን ሲሆን፤ ከውስጣችን ለኃጢአት ዝንባሌ እንዲኖረን የሆነው ደግሞ ከእዳም በወረሰነው ተፈጥሮ አችን ስለምንሳብ ነው። ነፍሳችን በጨለማ ውስጥ ስትሆን፤ ወይም ከእውነት ተደብቃ ስትኖር ኃጢአታችን በግልጽ አይታየንም። መንፈስ ቅዱስ ወደ ነፍሳችን ብርሃኑን ሲፈነጥቅ ግን፤ ያኔ አደገኛው ኃጢአት በውስጣችን መኖሩ በግልጽ ይታያል፤ ከዚያ ለግምለጥም ወደ እግዚአብሔር እንጠጋለን።

«ኃጢአት» አጥርተን እንዳናይ መንፈሳዊ ዐይኖችንን ያሳውራል። የልባችን ጨለማነት ወደ ኃጢአት ብቻ ሳይሆን፤ አደጋ ወዳለበት ድቀድቅ ጨለማ ውስጥም ይከተናል። ኃጢአት ህሊናችንን ማደንዘዝ ስለሚችል፤ ከዚህ በፊት ጥቃቅን ኃጢአት እንኳን ሰንሠራ ያስጨንቀን የአበረው ሁሉ ይቀርና፤ በተደጋጋሚ ኃጢአት ሰንሠራ በመጸጸትና በማዘን ፈንታ ደስታ ይሰማናል። ኃጢአት ብርሃንን ይጠላል። «ክፉ ነገር የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላል፤ ክፉ ሥራውም እንዳይገለጥበት ወደ ብርሃን አይመጣም» ይላል (ዮሐ. 3:20)። በኃጢአት ውስጥ የሚኖር ሰው ሥራው የተጋለጠ እንዳይሆን ከብርሃን ይሸሻል። በዚህም ሰይጣን ከነኑ ሆኖ የእውነት ብርሃን እንዳይፈነጥቅበት በመከላከል ያግዝዋል። በመጨረሻም ከጨለማም ወደ ዘላለማዊ ጨለማ፤ የብርሃን ጭላንጭል ወደማይታይበት፤ እሳቱ ወደማይጠፋበት፤ ትሉ ወደማያንቀላፋበት የመከራ ሥፍራ ይጥለዋል።

ሰይጣን «የጨለማው ገዢ» የተባለው፤ እግዚአብሔር በጨለማ ውስጥ ያሉ ሁሉ በእርሱ አስተዳደር ሥር እንዲሆኑ ስለፈቀደ ነው። ኃጢአተኞች መኖሪያቸው ዲያብሎስ በሚኖርበት አካባቢ እንደሚሆን የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። በጨለማ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ሰይጣንን ለመቃወም ኃይል የላቸውም። አስተሳሰባቸውን እያጨለመ፤ በሚፈልገው አቅጣጫ እየመራ ሰይጣን በበላይነት ይዝቸዋል። እውነትን እያጣመመና እንዲሁም ውሸት እየቀላቀለ በመስጠት «እውነትን» እንዳያዩ ያደርጋቸዋል። እንዲሁም ኃጢአትን እንዳይጠሉ ቀባብቶና አሳምሮ ያቀርብላቸዋል።

